CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"One God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all."
Eph. 4 : 6

JULY 8th 1960 - No. 452 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

ONZE „SLOGANS"

Gedurende de laatste weken zijn allerwege in ons land de "commencement exercises" gehouden. Wij hebben, toen wij hier pas waren, wel even aan dat woord moeten wennen. Wij hadden geleerd, dat "commencement" "begin" betekent, terwijl de ceremonie, die er mee aangeduid wordt, een afscheid is. Maar al spoedig kwamen wij tot de ontdekking, dat die titel nog zo vreemd niet is. Met "commencement", of *begin*, wordt toch wel duidelijk tot uitdrukking gebracht, wat bedoeld wordt. De jongelui, die een bepaalde studie hebben voltooid, of dat nu een lagere school of hogere school is, staan inderdaad aan het begin van een nieuw tijdperk in hun leven.

* * *

Het spreekt wel haast vanzelf, dat een "commencement address' 'in een christelijk onderwijs-instituut een andere en diepere inhoud moet hebben, dan in een neutraal. In een neutrale school zal men moeten volstaan met de aansporing om met het geleerde te woekeren. Maar dat zal men dan toch altijd op het neutrale vlak moeten houden. De afgestudeerden of "graduates" zijn van allerlei pluimage, en daarom zullen de speeches ook de grootste gemene deler moeten geven.

Maar evenzeer geldt dan voor een christelijk instituut de eis om in het "commencement address" de volle zwaarte te doen vallen, om het geleerde in praktijk te brengen in dezelfde geest, als waarin dat onderwijs gegeven werd. Is dat onderwijs geweest, zoals het behoorde te zijn, dan moet de leerling ervan doordrongen zijn, dat alles in zijn leven gericht moet zijn op God, Die Zich in Zijn verbond aan hem of haar *verbonden* heeft.

Nu is het zeker niet onze bedoeling om te suggereren, dat dit niet gedaan werd in de speeches die gehouden zijn. Uiteraard hebben wij ze niet allen gehoord, maar wij kunnen zeggen, dat degene, die we hebben beluisterd, zeer nadrukkelijk dit punt weergaven.

* * *

Maar hoe nu verder?

Of degenen, die de scholen verlieten, nu verder gaan leren of zich een plaats veroveren in het maatschappelijk leven, doet eigenlijk niet ter zake. Wij hebben ze laten gaan met onze beste raadgevingen en adviezen. En wij willen ze graag met alles helpen. Maar intussen verwachten wij van hen, dat mede door de instructie, ze als waardige christenen zullen gaan leven. En we spreken er dan van, dat ze de banier zullen verder dragen, dat ze het Woord van God als een licht op hun pad zullen laten schijnen, dat ze het Koningschap van Jezus Christus zullen erkennen op alle terrein van het leven. Pracht uitdrukkingen, die wij zelf al haast van jongsaf kennen. Sommigen ervan zijn zelfs ontleend aan de Bijbel. Maar *leven* zij nog?

Nu moet niemand ons verkeerd gaan uitleggen, alsof deze en dergelijke uitdrukkingen op zichzelf niet goed zouden zijn. Niemand behoeft bang te wezen, dat wij b.v. het Koningschap van Christus zouden willen ontkennen of verkleinen.

Maar wij zouden wel de vraag willen stellen, of het ons mogelijk is in een paar voor de jeugd begrijpende woorden, en in een taal die de jongeren aanspreekt, te zeggen, wat U bedoelt met dat "verder dragen van de banier". Is dat meelopen op de marsmuziek achter een groot vaandel? Wij zijn geneigd te geloven, dat dit het begrip is, dat de meesten onzer ervan hebben. Maar de bijbel geeft er een totaal andere uitleg aan. Kijk het maar na in Jesaja 13:2 en Psalm 20:5.

* * *

In dezelfde geest zouden wij wel eens graag wat meer duidelijkheid willen zien, als er gesproken wordt over het Koningschap van Christus. Nogeens: niemand mag nu zeggen, dat dit Koningschap in twijfel wordt getrokken. Maar we moeten wel heel goed weten, wat wij bedoelen. Als wij tegen onze jongeren zeggen, dat het in de wereld gaat om het Koningschap van Christus, dan zeggen we een héél ding. Want als ik zeg, dat ik geloof in dat Koningschap, dan doel ik daarbij niet in de eerste plaats op een of andere organisatie, maar dan wil ik er allereerst mee zeggen, dat wanneer ik een groenteman ben, ik de beste groente heb, en wanneer ik een schilder ben, ik de beste job doe, en wanneer ik een teacher ben, dat ik het beste onderwijs geef. Het kan niet schelen wat we zijn, maar als Jezus inderdaad Koning over ons is, dan zijn we niet in de eerste plaats in dienst van onze baas, maar allereerst in dienst van Hem, en dan is ons werk voor alles voor Hém.

* * *

Natuurlijk betekent dit niet, dat het daarbij blijft. De banier is de burcht, de toren van waaruit geregeerd wordt, van waaruit *alles* overzien wordt. Daarom is de HERE onze banier. Maar ons zeggen van deze dingen moet onderstreept worden door onze praktijk. Gebeurt dit niet, dan verliezen onze "slogans" het meeste van hun kracht. Onlangs hoorden wij nog van een werkgever, die een van zijn helpers weer had moeten ontslaan, omdat hij maar geen goed werk uit de man's vingers kreeg. Toch was de betrokken helper een man, die vooraan stond in kerkelijk werk, iemand die het Koningschap van Christus vurig "predikte".

Onze "graduates" gaan het leven verder in, hetzij in de praktijk of in verdere training. Wij willen graag, en wij mogen vertrouwen, dat zij onze taak overnemen. Laten wij hen daartoe met alle kracht aanmoedigen, maar laten wij toch zeker zijn, dat onze "slogans" gedekt worden door ons leven van alle dag.

D. F.

Om geen risico te lopen dat haar rijbewijs afgenomen zal worden ging Mrs. Donald Cruishank te Pembroke, Ont. over op een veiliger transportmiddel, nadat ze 9 strafpunten had opgelopen in het "demerit system". Wie 12 strafpunten krijgt, verliest zijn rijbewijs, maar zover laat Mrs. Cruishank het niet komen. Haar dochtertje Betsy vindt het allemaal een prachtig avondtuur.

BUREAUCRATIE

Enige tijd geleden heeft een scherpzinnige Britse geleerde te Singapore, Prof. C. Northcote Parkinson een boek geschreven, waarin hij een uitspraak deed met betrekking tot bureaucratie, welke uitspraak thans algemeen in de Engels sprekende wereld bekend staat als "Parkinson's (First) Law". Professor Parkinson behoort tot de mensen, die zich afvragen, of er geen mogelijkheid is, paal en perk te stellen aan de woekerende groei van overheidsdiensten en kantoren, die een steeds groter wordend deel van het nationale inkomen opeisen. Dat is zo in Singapore, in Den Haag en in Ottawa en zelfs in Moskou. En volgens Professor Parkinson is er een afdoend middel tegen.

Niemand behoeft het erg te vinden dat er overheidsdiensten bestaan met bureaux en ambtenaren. De woorden "bureaucratie" en "ambtenarij" zouden er op kunnen wijzen, dat men wat tegen bureaux heeft of tegen ambtenaren, maar in feite gaat de strijd alleen tegen het verschijnsel, dat bureaux altijd uitbreiding behoeven en dat er steeds meer ambtenaren komen.

Onder de drie vormen van overheid in Canada, federaal, provinciaal en gemeentelijk, werken momenteel ongeveer 620.000 mannen en vrouwen. Dat is driemaal zoveel als alle werkers in de grootste industriële groep in ons land, de ijzer- en staalfabrieken. Hoewel onze bevolking sedert de oorlog met slechts een derde is toegenomen, is het aantal civiele ambtenaren in Canada gedurende die tijd bijna verdubbeld. En de kosten van dit alles zijn torenhoog; elke **maand $ 200 millioen!**

Natuurlijk is een deel van deze toename het gevolg van nieuwe openbare diensten, zoals de Unemployment Insurance Commission, de National Film Board en de Defence Research Board, maar de overweldigende meerderheid van de toename in de ambtenarenwereld is toe te schrijven aan het uitbreiden van bestaande bureaux, voornamelijk bij de ministeries van landbouw, burgerschap en immigratie en de post.

"Work expands to fill the time available for its completion."
(Parkinson's Law)

Het is voor de regering een onmogelijke taak, de toename van het aantal ambtenaren in alle ministeries tegen te gaan. Er zijn nu eenmaal ook geldige redenen in vele gevallen. Wanneer ergens een nieuwe subdivisie klaarkomt, zullen er enkele postboden aangesteld moeten worden om dat district te bedienen. Twee of drie zulke districten bij elkaar maken een nieuw postkantoor noodzakelijk. Zo zijn er ook extra ambtenaren nodig voor het steeds toenemend aantal leningen voor huizenbouw e.d.

Maar bovendien is er dan nog de mysterieuze, onverklaarbare toename van ambtenaren, waarvoor zomaar geen redenen aan te wijzen zijn in een stijgende bevolking of uitbreiding van de dienst. Parkinson zegt daarvan in zijn boek:

"In any bureaucratic organisation, the personnel expands by approximately five percent per year, regardless of the amount of work done, if any."

In de Ver. Staten werd enkele jaren geleden door de bekende "Hoover Commission", geleid door oud-president Herbert Hoover, een drastisch en diepgaand onderzoek naar bureaucratie en de mogelijkheden tot beperking ervan ingesteld. Prime Minister Diefenbaker heeft al gesproken over de mogelijkheid om ook in Canada een dergelijke commissie aan het werk te zetten, maar hij vergat erbij te vertellen, dat in Amerika de aanbevelingen van de Hoover Commission niet door de regering zijn uitgevoerd, op enkele minder belangrijke na.

En het is zeer de vraag of het in Canada beter zou gaan. De groep civiele ambtenaren loopt in de honderdduizenden, ja over het half millioen en geen enkele regering is er happig op, die groep tegen zich in te nemen, ook al weet Diefenbaker goed genoeg, dat de overgrote meerderheid van het corps federale ambtenaren in Ottawa sterk Liberaal gezind is. De ervaring is, dat een ambtenaar als men hem te na komt in zijn veilige positie familie, buren en bekenden op z'n hand heeft, terwijl de belastingbetaler, tot wiens voordeel de regering de ambtenarij zou willen bestrijden, tenslotte nog maar weinig verlichting bemerkt, aangezien de civiele dienst nog altijd minder kostbaar is dan defensie en andere nationale uitgaven.

De regeringen die in Canada elkaar de laatste jaren hebben opgevolgd hebben daarom weinig visie voor een drastische inperking van het ambtenarencorps, al zal men, om zijn gezicht te redden, wel regelmatig bewegingen in die richting maken.

Zo heeft Minister Monteith op zijn Department of National Health and Welfare een office-staf van slechts 14 personen inplaats van de 23, die zijn Liberale voorganger Paul Martin tot zijn dienst had. Zeer merkwaardig is ook de vermindering van 700 tot 614 bij de staf van de Civil Service Commission, welke de administratie voert over de ambtenaren van de regering!

DE OPLOSSING

Het aantal ambtenaren van een overheid staat in verband met de belastingen die geheven worden van de bevolking, waaruit de ambtenaren betaald moeten worden. En hier vindt Professor Parkinson de oplossing. Hij heeft, voortbouwende op zijn studie een tweede boek geschreven, waarin zijn tweede "Law" is neergelegd, nl.:

"Expenditure rises to meet income".

Hiermee bedoelt hij, dat een overheid zich in zijn uitgaven niet beperkt tot het strikt noodzakelijke, maar dat elke overheid de neiging heeft, zoveel geld uit te geven als het bij elkaar kan krijgen. Parkinson ziet de oplossing van het ambtenarij-vraagstuk en van het belastingvraagstuk in een eenvoudige maatregel: het vaststellen van een maximum voor belastingen in vredestijd. Dit maximum zou niet hoger mogen zijn dan 20 procent van het nationale inkomen.

Daarmee zou tevens een economisch belang gediend zijn, aangezien investeerders hun kapitaal het liefst uitzetten in een land, waar de belastingen laag zijn. Er zijn landen, waar de belasting niet meer dan 10 procent van het nationaal inkomen opbrengt en deze landen zijn aantrekkelijk voor geldbelegging, wat weer tot gevolg heeft, dat de economie van zulke landen gezond wordt en gaat bloeien zodat het nationale inkomen voor de overheid betere bronnen heeft dan het heffen van belastingen. Hoge belastingen vormen als zodanig dus een doodsgreep op de

(Vervolg op pag. 2)

DE RUSSEN IN HONGARIJE

A. B. N. bericht dat, met het oog op de incidenten die plaats grepen gedurende de Hongaarse revolutie van 1956, toen vele van de Sovjet soldaten en zelfs gehele eenheden overliepen naar de zijde van de opstandelingen, de Sovjet troepen die in Hongarije gelegerd zijn nu strikt geisoleerd worden gehouden van de bevolking. Zij mogen de kazernes alleen verlaten als er manouvres worden gehouden, en bij zulke gelegenheden worden zij met militaire vrachtwagens naar- en van het terrein vervoerd, meestal terwijl het donker is. Alleen aan officieren is toegestaan als zij verlof hebben de kazernes te verlaten.

Het is blijkbaar buitengewoon gevaarlijk voor de trouwe soldaten van het Rode leger om vriendschap te sluiten met de Hongaren die zij hebben "bevrijd".

Gewillige Werktuigen

KERKELIJKE LEIDERS ONDER HET COMMUNISME

Steeds weer blijkt hoe de hoogste kerkelijke leiders die in de landen achter het ijzeren gordijn worden getolereerd gewillige werktuigen zijn voor de communistische machthebbers.

De bekende Russische metropoliet Nicolai, die de voornaamste vertegenwoordiger van de Russische kerk voor buitenlandse contacten is, is daarvan een duidelijk voorbeeld. Hij speelt een grote rol in de communistische vredesraad.

Gedurende de oorlog in Korea beschuldigde hij Amerika van de allerverschrikkelijkste dingen. Niet alleen was Amerika de aanvaller maar "Hitler en zijn trawanten zouden jaloers geweest zijn als ze haden kunnen zien hoe MacArthur in Korea te keer ging". Het Koreaanse volk moest worden vernietigd. Van 200 tot 400.000 politieke gevangenen werden op de meest wrede wijze vermoord. In wreedheid werd de "techniek" van Himmler nog overtroffen, enz.

In 1956 brachten vertegenwoordigers van de Raad van Christelijke Kerken in Amerika een bezoek aan Rusland. Ze werden door de Metropoliet allervriendelijkst ontvangen. Het parool van de communisten was in deze dagen "peaceful co-existence", vreedzame samenleving, en deze kerkelijke leider was gaarne bereid daaraan mee te werken. Met enkele collega's bracht hij een tegenbezoek aan Amerika, en ook daar putte hij zich uit in allerlei vriendelijkheden. Hij zeide dat "hij liever niet meer wilde denken aan dingen die gezegd waren gedurende een periode van spanningen".

In 1958 was hij de leider van de Rusische delegatie die in Utrecht conferereerde met leiders van de Wereldraad. Ook in Nyborg was hij aanwezig. En zowel zijn gezichtsuitdrukking als de woorden die hij sprak wezen alleen maar op vriendelijkheid.

"Peaceful co-existence".

Maar nu Chroestjew het wenselijk oordeelde een ander geluid te laten horen, volgt de kerkvorst onmiddellijk. Volgens "The Living Church" verklaarde hij over Radio Moskou "Wij, de vertegenwoordigers van de Russische Orthodoxe Kerk steunen ten volle de verklaring die Premier Nikita Chroestjew in Parijs heeft afgelegd over het schandelijk gedrag van de regering van de Verenigde Staten tegenover de Sovjet Unie". Hij zeide o.a. "Deze agressieve daden hebben niets gemeen met christendom en de hypocritische devotie die de Amerikaanse militaire leiders gebruikten om hun daden te verbergen". Deze hoge kerkvorst blijkt de "stem van de meester" goed te verstaan en prompt te gehoorzamen.

Nog een ander voorbeeld.

De Lutherse bisschop Zoltan Kaldy, die onder druk van de communisten, bisschop Ordass' plaats heeft ingenomen heeft onlangs aan de onder hem staande predikanten gevraagd om afschriften van hun preken. Hij is erg geschrokken en verklaarde: "Ik heb maar weinig preken gelezen, waarin de gemeente geleerd wordt over de weg van onze kerk naar het socialisme."

OOK ELDERS

Ter gelegenheid van de vijftiende verjaardag van haar bevrijding zond de Slowaakse Evangelische Kerk in Tsjecho Slowakije de volgende boodschap uit:

"Bij de verjaardag van de bevrijding denken wij met grote dankbaarheid, hoogachting en oprechte liefde aan onze bevrijders, de Sovjet soldaten en het gehele Sovjet volk. De Sovjet helden hebben onmetelijke moed, kracht en offerbereidheid geput uit hun diepe eerbied voor de mens. Zij geloofden dat de mens voor de mens geen wolf mag zijn, maar dat hij hem tot een vriend en broeder moet worden. Zij geloofden aan positieve levenswaarden, die niet mochten worden verraden. Hun overwinning was een rechtvaardig oordeel over de fascistische duivelse krachten, die de mensheid de gerechtigheid, de waarheid en de vrijheid wilden ontroven. Zij streden als verdedigers van de vrijheid der volkeren tegen de aanvallen, om hindernissen weg te ruimen, die de opbouw van een gelukkig leven voor alle mensen in de wereld in de weg stonden".

Nadat opgesomd is alles wat gedurende deze 15 jaar is bereikt vervolgt de boodschap:

"Bij deze vreugdevolle overweging verplicht ons het christelijke verantwoordelijkheidsbesef, eervol en konsekwent alle opgaven bij de opbouw van het socialisme te vervullen, want slechts door gemeenschappelijke opbouwarbeid groeit ons land uit tot een werkelijk gelukkig vaderland voor alle burgers. Door deze opbouwarbeid willen wij, evangelische christenen aan dit gezegende werk onze bijdrage leveren. Gesterkt door het geloof aan de Heer der Kerk zijn wij bereid onze opdracht in vreugdevol bewustzijn te vervullen, opdat wij door goed verrichte arbeid bij de opbouw van ons vaderland een rechtvaardig en vreedzaam leven in de wereld helpen bevorderen en zo de Heer het beste dienen".

Als men dergelijke publicaties leest valt het te begrijpen dat een kerk, die daarvoor zorg draagt, door de communistische machthebbers gaarne wordt getolereerd. De boodschap van de Reformierte Christliche Kirche in Tsjecho-Slowakije ademt dezelfde geest, ofschoon de woorden waarin de lof van de Sovjet wordt bezongen iets soberder zijn gekozen. (I. C. N.)

BUREAUCRATIE

(Vervolg van pag. 1)

economie, waaraan dan op de duur niet meer te ontkomen is.

Door zo de belastingen beperkingen op te leggen meent Prof. Parkinson tevens de ambtenarij te kunnen beteugelen. Overigens geeft Maclean's Magazine een uitspraak over bureaucratie, welke aan de praktijk getoetst is, als het blad schrijft:

"Barring unusual circumstances, a government staff is like a clinical thermometer — it goes up easily enough, but only a very hard shaking will bring it down again. So far, the hard shaking hasn't taken place."

☆

We hebben in ons leven al heel wat verhalen — en sterke! — over bureaucratie gehoord. In Holland zijn ze, wat dat betreft niet voor een kleintje vervaard. Maar zo sterk als het verhaal uit Rusland hebben we het nog niet vaak gehoord. Het verhaal kwam voor in Pravda, het officiële dagblad van de Communistische Partij.

Pravda schrijft, dat het verhaal van de twee Siberische jongens en het zeewater maar een kleinigheid was. Die twee jongens hadden aan een plaatselijk bureau geschreven om te vragen, welke kleur zeewater had. De vraag werd nooit definitief beantwoord, hoewel de jongens een pakket brieven ontvingen van allerlei officiële instanties, ministeries, universiteiten en zeekapiteins, aan wie de bureaucraat ter plaatse een afschrift van hun brief had gezonden.

Nee, dan die van de boeren in de Oekraine! De machine, waarmee de boeren van de collectieve farm te Lubar stenen bakten, werkte niet goed meer, enkele pennetjes waren doorgesleten. De boeren stuurden toen een bestelling naar het Bureau voor Administratieve Voorzieningen in de nabije stad Zhitomir.

Er kwam geen antwoord.

Toen schreven ze nog een keer, waarop het Bureau antwoordde, dat ze die dingetjes maar rechtstreeks bij de fabriek bestellen moesten. De fabriek is in Kemerovo in centraal Siberië, 2800 mijl van Lubar verwijderd. Maar de boeren stuurden er een brief heen.

Vol verbazing was het antwoord van de fabriek. Waarom vroegen de boeren toezending van enkele pennetjes over zo'n grote afstand, terwijl ze toch gemakkelijk hadden kunnen schrijven naar het Bureau van Bevoorrading van Landbouwmachines in de Oeral, per adres het Gebouw voor Industrie te Sverdlovsk in de Oeral?

Geduldig hebben de Oekrainse boeren toen een brief naar Sverdlovsk geschreven.

Na enige tijd kwam er bericht uit de Oeral en deze keer schrokken de boeren een beetje. De man op het Bureau voor Bevoorrading van Landbouwmachines in de Oeral was zeer verstoord, dat boeren uit de Oekraine helemaal naar de Oeral schreven voor een paar machine-onderdeeltjes. Maar dat zou wel een vergissing zijn geweest, daarom had deze ijverige ambtenaar de brief uit Lubar maar doorgezonden aan de hoofdadministratie van de Staatscommissie voor Planmatige Ontwikkeling van de Sovjet Unie to Moskou.

De brief heeft toen enige tijd als een vlinder door het Moskouse bureau gefladderd, van het ene bureau naar het andere, totdat Kameraad Voshilin, tweede secretaris van de afdeling Administratie voor Zware Machinerie er een antwoord op dicteerde en dit met de brief doorzond aan Kameraad Lunev, hoofd van de Administratie voor Zware Machinerie in de republiek Ukraine.

Nu kwam het dichter bij huis. Kameraad Lunev gaf orders aan het Ministerie van Laudbouw in de Oekraine en een van de ambtenaren op het Ministerie schreef toen aan het Bureau voor Administratieve Voorzieningen te Zhitomir, hetzelfde adres waaraan ook de boeren hun eerste brief hadden gezonden.

Pravda heeft niet verteld, wat er in die brief van het Ministerie stond, maar we kunnen aannemen, dat het een aanmoediging was, om het verzoek van de boeren in te willigen en hen de begeerde pennetjes voor de stenen-bakmachine te sturen.

En inderdaad, enkele dagen later arriveerde in Lubar een zware brief, die door de boeren op de collectieve boerderij met belangstelling geopend werd. Inplaats van de machine-onderdeeltjes, die ze gevraagd hadden vonden ze echter een half dozijn glassnijders in het papier verpakt. Pravda vermeldt dan nog heel lakoniek, dat de pennetjes, waar het om ging, ongeveer drie kopecs per stuk kostten — omgerekend drie voor een cent!

☆

Hoewel wij niet kunnen instaan voor de waarheid van dit verhaal uit Pravda (De Waarheid) is het toch wel een algemeen bekend feit, dat in Rusland minstens zoveel bureaucratie heerst als in de vrije wereld. Het schijnt niet alleen in de democratie welig te tieren, maar overal, waar een overheids-apparaat bestaat met doodgewone mensen. Er is blijkbaar nooit helemaal aan te ontkomen.

Daarom willen wij dit verhaal graag beëindigen met de opwekkende geschiedenis van Jan en Antje.

Jan Toering is een 32-jarige Nederlandse immigrant te Fort William, Ont., die vorig jaar goede betrekkingen kreeg met Antje Bolt, een 36-jarig Hollands meisje, dat voor een trip in Canada was uit Friesland, waar ze huishoudster was. De genegenheid was wederzijds en zo kregen ze trouwplannen. Samen reisden ze naar Ottawa om Antje's bezoekersvisum te laten veranderen in een "landingskaart".

Maar zo gemakkelijk ging het niet. Antje moest weer terug naar Nederland en daar een aanvrage voor emigratie indienen, voordat ze in Canada als immigrante kon worden toegelaten. Jan kon er niet bij. Nu achteraf zegt hij nog:

"I still don't understand why Antje had to go to Holland so she could marry me in Canada. It seems crazy".

Ja, het leek wel nergens op. Dominee Mulder van Fort William heeft nog geprobeerd zijn invloed voor hen aan te wenden en zelfs het parlementslid Badanai, maar de ambtenaren op het Departement of Citizenship and Immigration gaven geen voet. Antje ging terug naar Nederland en Jan ging sparen voor haar overtocht.

Toen hoorde de Nederlandse regering van het geval en zodoende kwam het toch nog vlot voor elkaar. Jan en Antje zijn nu getrouwd maar Minister Fairclough moest er in de House of Commons nog het een en ander over horen. Vanwege de ambtenarij en bureaucratie, waaraan ook de Canadezen een hartgrondige hekel hebben.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

Imported by: VAN's Imp Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Gebruik dezelfde tandpasta als Uw familie in Holland. Gebruik de beste Hollandse tandpasta.

IVOROL

Imp. Van's Importing Ltd., P.O. Box 826, Hamilton, Ont. NE 4-8614

Op de markt zult U ons niet vinden. Wij verkopen artikelen waar U op vertrouwen kunt.

Meubelen, Appliances en Naaimachines

koopt U natuurlijk bij de vakman die ook repareren kan. Uw adres:

DE JONGENS VAN MAPLE LEAF:
JACK ROMKES en
HENRY VANDERVEEN

Maple Leaf

Sales and Service

Phone MA 8-2166
MA 8-8739

BOX 45 DUNDAS, ONT.

HET BESTE wordt het meest gewaardeerd.
Daarom is er steeds meer vraag naar **VOORTMAN'S**

Finest in Baking — Burlington, Ont

NAAR NEDERLAND

Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. - OSHAWA - Telefoon RA 3-4471
Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.
Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.
Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.
Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (The Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C Kruizinga, Rev J. Overduin, Rev A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G Scholten (The Netherlands), Rev Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, Rev. L Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

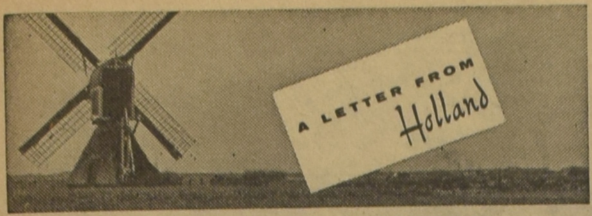

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

In een vorige brief heb ik nog kunnen vertellen, dat Prins Bernhard uit het Utrechtse ziekenhuis was ontslagen. De dokters deden hem tot de deur uitgeleide en Prinses Beatrix, die hem kwam afhalen, gaf op de foto blijk van enig ongeduld toen het medisch vermaan ten afscheid blijkbaar wat lang ging duren. Van de dankbaarheid om zijn herstel, die ook op allerlei manieren tot uiting kwam, getuigt een hoofdartikel in Elseviers Weekblad: 'Het Nederlandse volk is verheugd dat prins Bernhard is hersteld, ook al maakte zijn verschijning op de televisie duidelijk dat hij nog enige rust zal behoeven. Wij schrijven dit niet uit een soort byzantinisme, maar om het simpele feit dat de Prins de laatste decennia zoveel voor ons gedaan heeft. Door zijn sterke persoonlijkheid heeft hij voor Nederland een aantal relaties gekweekt waarom iedereen ons zal benijden. In de Verenigde Staten van Amerika, in Afrika en Europa gaan door het optreden van de Prins deuren voor ons open die anders gesloten blijven. Het is te betreuren dat ons volk soms de voortvarendheid mist van de door hem geopende kansen gebruik te maken. Misschien is het goed aan iemand die herstellende is, zulke woorden te wijden omdat hij eruit kan leren dat men zijn activiteit op bijzonder hoge prijs stelt. Het kan mede een stimulans zijn tot een herstel dat wij hem, en ons, van harte toewensen.'

Op dit nieuws over prins Bernhard laat ik het overige nieuws over onze koninklijke familie maar dadelijk volgen. Niet uit een soort byzantinisme (kruiperige verering van vorstelijke personen), om met 'Elsevier' te spreken, maar omdat het vorstelijk gezin zulk een grote plaats inneemt in ons volksleven. Als ik u vertel wat Koningin en prinsessen hebben gedaan weet u tegelijk wat ons volk in deze mooie voorzomerweken heeft bezig gehouden.

Prinses Beatrix vierde met haar jaargenoten en andere studenten het 77e lustrum van de Leidse universiteit. U weet nog wel, die Leidse universiteit is na Leidens ontzet door Prins Willem van Oranje gesticht, als dank en hulde voor alles wat stad en bevolking tijdens het Spaanse beleg hadden doorstaan. Als er 77 lustra (vijfjaarsfeesten) zijn gevierd bestaat zij dus 385 jaar.

Koningin Juliana woonde in Den Haag de wereldpremiere bij van de film Faja Lobbix over het leven in Suriname. Herman van der Horst, een van de bekwaamste Nederlandse filmers, heeft na grondige studie gepoogd met het moderne medium van de film het wezenlijke van het Surinaamse land en zijn cultuur te onderkennen en aan de wereld bekend te maken. .Laten we hopen dat deze film, die bij de premiere grote bewondering oogstte, ook buiten ons land belangstelling zal wekken voor dit met Nederland verbonden deel van Zuid-Amerika.

Op het paleis Soestdijk was onze koningin gastvrouw voor de minister-president van Israel, Ben Goerion, die deze week met zijn vrouw een bezoek bracht aan ons land. Zij waren zeer welkome gasten. Evenals het 77e lustrum van onze universiteit deed hun bezoek de gedachten terug gaan naar onze historie. Tussen het Nederlandse en het Joodse volk bestaan reeds eeuwenlang betrekkingen, waarover beide volken zich verheugen. Niet alleen in onze twintigste eeuw, maar reeds honderden jaren tevoren heeft ons land Joden opgenomen, die elders — in Duitsland en Portugal — werden vervolgd en verdreven. Aan de Jodenvervolgingen, die in de geschiedenis van bijna alle landen van Europa hebben gewoed, heeft ons volk gelukkig niet meegedaan en de Joodse vluchtelingen, die het opnam, zijn het op velerlei manier ten zegen geweest.

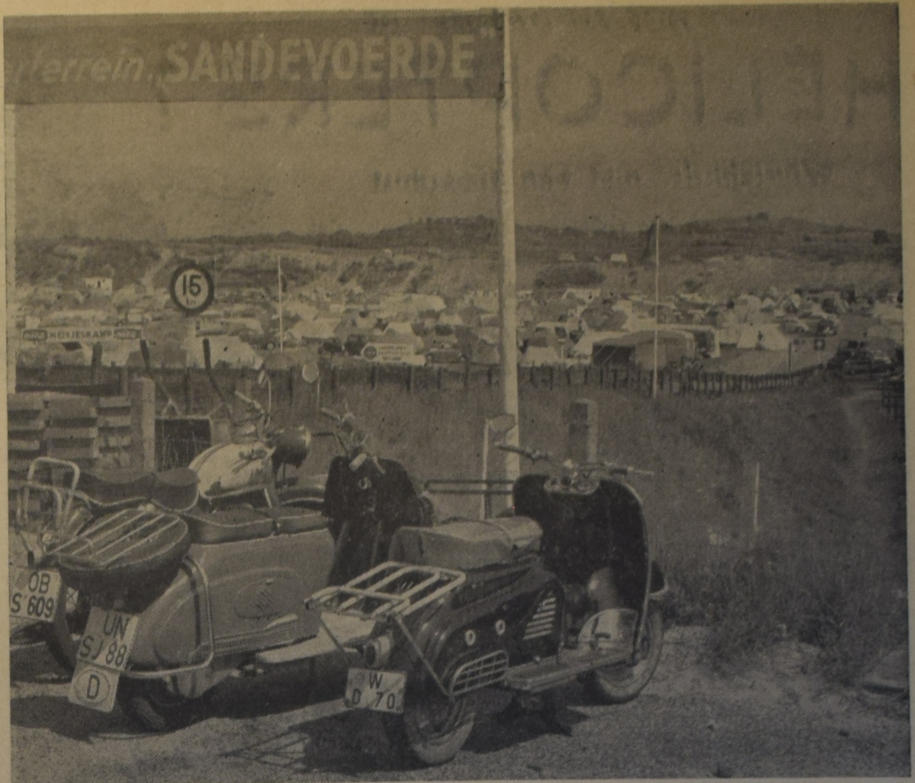

Ook zonder deze suggestieve foto van een kampeerterrein in Zandvoort zou het geen gewaagde veronderstelling zijn te zeggen, dat van elke drie buitenlanders in Nederland er twee van Duitse oorsprong zijn.

Het leed, dat het Israelitische deel van onze bevolking tijdens de laatste wereldoorlog heeft ondervonden, is in ons land nog allerminst vergeten. Te groter is daarom de sympathie voor het overblijfsel van het oude volk dat in het land der vaderen een nieuwe staat opbouwt. Dit alles komt in herinnering nu de Israelische president bij zijn bezoek aan ons land nog maar enige Joodse Nederlanders kan ontmoeten, maar veel Nederlandse bewondering voor wat de Joden in Israel presteren.

Politiek is het belangrijkste onderwerp van deze zomerweken wellicht de voetbaltoto. Ondanks de allerwege uitgebrachte kritiek handhaafde de regering haar standpunt, dat de bij sportprijsvragen uit te keren prijzen ten hoogste f 25.000 per deelnemer zullen mogen bedragen. Leden van de Tweede Kamer hebben door amendementen ingrijpende wijzigingen voorgesteld, o.a. een onbeperkte hoofdprijs. Daarover zal bij de debatten, die nog moeten beginnen, waarschijnlijk het nodige worden gezegd. Inmiddels heeft zich naast de voetbaltoto een ander kansspel gepresenteerd, de zogenaamde rolot, dat nog onverhulder dan de toto een gokspel is. De opbrengt zou o.a. voor het maatschappelijk werk worden bestemd. Gokken voor maatschappelijk werk staat het deel van ons volk, dat in de kerk de christelijke barmhartigheid hoort prediken, nog meer tegen dan gokken voor de sport. Waarschijnlijk zal ook deze nieuwe rolot wel in de Kamerdebatten worden betrokken.

In dezelfde krant, waarin de plannen voor een kortere werkweek bij het grootbedrijf Philips werden aangekondigd, stond een praeadvies samengevat, dat door Prof. P. Kuin was uitgebracht op de algemene vergadering van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel.

Bijna nergens in de Westelijke wereld wordt zo lang en zo hard gewerkt als in Nederland, aldus Prof. Kuin. Toch hebben wij het hier naar verhouding niet bijzonder welvarend. Dat komt omdat er veel meer (niet productieve) kinderen en bejaarden zijn dan elders en omdat de vrouwenarbeid zo gering is. Onze werktijden met die in het buitenland vergelijkende acht prof. Kuin het niet verwonderlijk, dat de vraag naar een 45-urige werkweek in Nederland zo actueel is. Terwijl onze werkweek in 1958 rond 49 uur duurde, werkte men in Duitsland, Engeland en Frankrijk 45 uur, in Scandinavië 42 uur en in de Verenigde Staten en Canada zelfs 40 uur.

KORT NIEUWS

De heer H. Algra, lid van de Eerste Kamer, was deze week 25 jaar als hoofdredacteur aan het Friesch Dagblad te Leeuwarden verbonden.

Prof. K. Dijk, emeritus-hoogleraar van de Theologische Hogeschool te Kampen en een vooraanstaande figuur in de Gereformeerde Kerken, heeft dezer dagen zijn 75e verjaardag gevierd.

Vorige week had in verband met de r.k. Sacramentsdag een groot deel van de werkende bevolking van Duitsland vier dagen vrij. Naar schatting ongeveer een miljoen Duitse toeristen kwam toen onze oostgrenzen binnenrukken, waar ze de hotels en pensions tot het laatste bed bezetten en kampeerterreinen en bermen van wegen met hun tenten en caravans vulden, tot (met toestemming!) particuliere tuinen toe. Velen schijnen de bedoeling te hebben gehad in onze badplaatsen 'kwartier te maken' voor de zomervacantie, wat ook wel gelukt zal zijn. Als het weer zo mooi blijft kan er dus gerekend worden op een druk toeristenseizoen.

RUSSISCHE JOURNALISTEN IN NEDERLAND

Drie vooraanstaande Russische journalisten zijn voor een tiendaags bezoek in Nederland, zoals in 1956 acht Nederlandse journalisten de gasten van de Sovjet Unie geweest zijn. Het programma voor de Russen omvat een bezoek aan de Eerste en de Tweede Kamer van het parlement, bezoeken aan grote scheepswerven, hoogovens en staalbedrijven te Ijmuiden, polderwerken, universiteiten en musea enz.

Ze zullen ook een gesprek hebben met de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. J. M. A. H. Luns en hoofdambtenaar van de Ministeries van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken.

De namen van de drie journalisten zijn: D. P. Gornujov, plaatsvervangend hoofdredacteur van PRAVDA, A. A. Wishnevski, Vice Directeur van het nieuwsagentschap TASS en B. L. Leontjev, plaatsvervangend hoofdredacteur van LITERATURNAYA GAZETA-

Z.K.H. Prins Bernhard was 29 Juni jarig

weer beter, maar nog rust nodig

De militairen, die bestemd zijn voor uitzending naar Nieuw Guinea worden op het ogenblik voorbereid op de lokale omstandigheden in het tropengebied. Een groep leden van het Nieuw Guinea-Continent luistert naar een les over de bestrijding van malaria.

ALLES VOOR BABY'S GARDEROBE

COMPLETE UITZETTEN :

O.a. vele soorten **LUIERS**

OVERGOOIERS, PAKJES, **TRUITJES**

LAKENS EN SLOOPJES, **DEKENS**

ONDERLEGGERS, TRAPPELZAKKEN, ZEILTJES, enz. enz.

VRAAGT ONZE AGENTEN

IMPORT:

JANKOK — WILLOWDALE, ONT.

HOE ZIT DAT MET DE

HELICOPTERS ?

"Whirlybirds" met een toekomst

Zwaar beladen helicopters van de Royal Canadian Navy stijgen op van het aanvoer-vliegveld bij Knob Lake in Noord Quebec op weg naar punten in de Oostelijke sector van de Mid-Canada Radar-verdedigingslinie. Met 40 helicopters werden manschappen en materieel voor de waarschuwingsstations aangevoerd.

Er was een tijd in de begindagen van de "whirlybirds", dat men meende, dat zij de plaats van een auto voor het gemiddelde publiek zouden gaan in nemen. Zakenmensen werden voorgesteld, vertrekkend van hun eigen grasvelden en landend op het dak van hun kantoorgebouwen in het centrum van de steden. Ofschoon het gebruik van helicopters op deze wijze misschien nog ver af is, beginnen ze niettemin een steeds toenemende praktische rol te spelen. In Californië zijn grote vracht-helicopters in gebruik genomen door houtmaatschappijen om hoeveelheden hout — wel 9000 board feet per lading — te vervoeren vanuit ontoegankelijke plaatsen in bergachtige streken. Zij worden ook gebruikt bij de bestrijding van bosbranden zowel in de Verenigde Staten als Canada.

Het in gebruik nemen van grotere helicopters als vervoersmiddel tussen de steden en als forensenbussen wordt nu in overweging genomen. Op het ogenblik zijn deze grotere helicopters reeds in gebruik in New York voor vluchten van het vliegveld naar het centrum van de stad.

Het is zo gesteld, dat de copter groot en veilig genoeg is geworden voor een dergelijk gebruik. Twee nieuwe Amerikaanse machines, Sikorsky's S-61 en Vertol's V-107 kunnen circa 25 passagiers met bagage vervoeren met een snelheid van omstreeks 150 mijl per uur.

Ofschoon dit soort passagiers dienst nu nog sterk gesubsidiëerd moet worden, is het mogelijk, dat eens helicopter-bussen zichzelf zullen kunnen bedruipen. In elk geval zult U waarschijnlijk in de toekomst nog veel meer over deze "whirlybirds" horen.

Reddingswerk

Het spannendste van alles is misschien wel het reddingswerk, dat door de marine-helicopters ondernomen wordt aan Canada's Oostelijke zeekust. Deze marine-whirlybirds van Utility Helicopter Squadron 21 zijn gestationneerd op HMCS Shearwater marinebasis, aan de overkant van de haven van Halifax, N.S.

Oorspronkelijk werd het escadrille marine-helicopters gevormd om HMCS Magnificent te bedienen. Ofschoon gewone dagelijkse vluchten een groot deel van de tijd van het escadrille in beslag nemen, hebben haar piloten zich ook daadwerkelijk op het reddingswerk toegelegd — door zeelieden op te pikken van ten ondergang gedoemde schepen zoals een Liberisch vrachtschip, dat schipbreuk leed bij de door storm gebeukte rotsen van Cape Breton. Er bestond voor de 21 man aan boord van het vrachtschip geen andere reddingsmogelijkheid. Allen werden gered.

Bij een andere gelegenheid, toen een helicopter niet in staat was om een gewonde matroos van het dek van een schip af te halen vanwege het want, pikte de piloot door laag te vliegen de man tenslotte op van een vlet.

Een andere bijzondere daad van deze HU 21 helicopters was de redding van een marinegevechtspiloot, wiens vliegtuig dicht bij de basis was neergestort en daarna in brand geraakte. De gevangen piloot werd in veiligheid gebracht aan boord van de helicopter, slechts enkele seconden voordat de benzinetank ontplofte.

Marine-helicopters worden ook getest voor de opsporen en onschadelijk maken van duikboten. Terwijl ze gewapend zijn met torpedo's, die op eigen kracht het doel opzoeken, kunnen deze "copters" van de RCN's duikboot-afweer-afdeling precies de plaats van een duikboot bepalen door een speciaal "onder-water" - sonor-instrument van de helicopter in zee neer te laten.

Met het gebruik van helicopters aan het toenemen in Canada, speciaal voor reddingswerk in de bergen en op zee, is het opleiden van bevoegde helicopterpiloten althans voor één man een beroep geworden. Dit is Carl Agar, "Mr. Helicopter", die de grootste verkeershelicopterdienst in de wereld exploiteert in Penticton, B.C.

Agar, die de Penticton school in 1950 begon, heeft zich speciaal toegelegd op het opleiden van verkerspiloten voor reddingswerk in de bergen en het verre Noorden — dikwijls in bijna ontoegankelijke gebieden.

Om voor deze cursus in aanmerking te komen moeten de studenten reeds in het bezit zijn van een verkeersvliegersdiploma en moeten een totaal van 75 vlieguren boeken, terwijl ze hun opleidingscursus van vier maanden voor helicopters krijgen. En daar zij herhaaldelijk geheel op zichzelf aangewezen zullen zijn in afgelegen streken, is het leren verzorgen vån hun eigen "copters" eveneens een vereiste.

Het redden van piloten en passagiers van vliegtuigen, die naar beneden gekomen zijn, of verdwaalde jagers en prospectors op plaatsen, waar geen gewoon vliegtuig zou kunnen landen, is een dramatisch aspect van het vliegen met helicopters. Het neerlaten van voedsel, eerste-hulp-middelen en andere benodigdheden voor onderzoekingswerk of groepen prospectors in bijna ontoegankelijke gebieden is een even belangrijk werk voor de "whirlybirds".

Het opleiden van bevoegde helicopterpiloten voor reddingswerk in de bergen en het verre Noorden is thans in volle gang.

Canada is zeer speciaal geinteresseerd in helicopters. Honderden helicopters vliegen op 't ogenblik in Canada — ter controle van hoogspanningslijnen, voor bodemonderzoek, voor uitkijk naar bosbranden, en ter verkeersregeling. Maar zelfs zij hadden een bezwaar: zij hadden een vlakke landingsplaats nodig die tenminste even groot was als het vliegtuig zelf. Nu heeft Sikorsky een amphibie-helicopter op de markt gebracht die wel zou kunnen wijzen op de oplossing voor het vliegen in het canadese bosland. Daar het Noorden van het continent met zoveel meren is bedekt, kan er nauwelijks een plaats zijn waar een amphibie-helicopter niet zou kunnen landen.

Visjes worden naar "bed" gebracht

met een aspirientje

Jaarlijks worden millioenen dollars door de Canadese en provinciale regeringen uitgegeven, om tegemoet te komen aan de wensen en verlangens van de vele toeristen, die in de zomer ons land doortrekken. In 1959 spandeerde de National Parks Branch van de Northern Affairs en National Resourches Department er alleen al 25 millioen aan. Veel hiervan werd uitgegeven om kampfaciliteiten te verbeteren, daar steeds meer Canadese gezinnen er op uittrekken voor weekends en vacanties.

Een groot deel van de uitgaven wordt echter besteed aan de overbrenging van kleine visjes of in sommige gevallen kuit dat op het uitkomen staat van de viskwekerijen van het Department naar de diverse "zaaibedden" in meren en stromen. Wist U, dat die kleine visjes vaak "met een aspirientje naar bed" gaan?

Daar duizenden Canadese en Amerikaanse kampeerders sportliefhebbers zijn, op zoek naar vis, die van plan zijn hun snoeren in kabbelende stromen en meren uit te werpen, zetten de National Park Service als ook de verschillende Provincial Departments of Lands and Forests ieder jaar millioenen levende visjes of kuit, die klaar staat om uit te komen, in meren en stromen uit. Vroeger werd deze vis overgebracht van broedstations naar afgelegen visplekken in zware reservoirs, met water en zuurstofuitrusting. Voor een gedeelte van de reis werd wellicht een vrachtauto gebruikt, maar dikwijls moest al dit materiaal per lastpaard over de meest oneffen paden genomen worden om een ver-verwijderd meer te bereiken. Gewicht was het grootste probleem, daar het volume water ver buiten verhouding was met het gewicht aan meegevoerde vis — ongeveer 40 pond water voor slechts 100 visjes.

Tegenwoordig echter, dank zij wetenschappelijke hulpmiddelen, wordt de vis, die vervoerd moet worden, van te voren gekoeld in een waterresservoir, dat koud gemaakt wordt met ijs, dan krijgen ze een kalmerend middel, dat hun stofwisseling langzamer doet werken en hen minder actief maakt. Daarna worden, in plaats van de vroegere zware tanks te gebruiken, 200 jonge beekforellen in polythene zakken (20 inch lang, 10 a 12 inch in doorsnede) gedaan, die ieder slechts vijf pond water bevatten. Proefnemingen bewijzen, dat de visjes meer dan zes uren in de polythene zakken (waaromheen ijs gepakt wordt) kunnen leven, omdat zij, wanneer zij eenmaal het kalmerend middel gehad hebben, minder zuurstof dan normaal gebruiken en minder afval produceren, dat het water doet verzuren. Een chemische stof, die niet vergiftig is voor de vis, wordt bovendien toegevoegd om het zuurgehalte van het water te stabiliseren. Het dubbele polythene, dat voor de zakken gebruikt wordt, voorkomt, dat de vis er doorheen bijt en een lek veroorzaakt.

Wanneer de vis overgebracht is in de stromen en meren, krijgen zij gauw hun levendigheid terug . . . Volgende keer, als U een vislijn uitwerpt en zwoegt om één van die vechtende pracht-exemplaren aan land te brengen, zult U het moeilijk vinden te geloven, dat die vis een kalmerend middel heeft gehad!

VERPLICHT DANSEN

In Noorwegen is het dansen op de scholen als een verplicht vak ingevoerd. Het nieuwe leerplan omvat zowel ouderwetse als moderne dansen in een cursus die men de naam heeft gegeven van "rhytmische activiteiten". Vanuit kerkelijke kringen wordt hiertegen geprotesteerd. Het christelijk blad "Dagen" zegt hiervan:

"Het is uitgesloten dat onze opvoedkundige autoriteiten er niet van op de hoogte zouden zijn dat een zeer groot deel van de Noorse bevolking het dansen zeer sterk afkeurt. Er wordt bezorgdheid gewekt, vooral door de moderne dansen en de excessen die daar dikwijls uit voorkomen. Vele Noorse ouders wensen niet dat hun kinderen leren dansen".

Het blad protesteert tegen het maken van het dansen tot een verplicht leervak op school en meent dat hierdoor "inbreuk wordt gemaakt op de rechten van de ouders".

"Besprekingen over dit onderwerp zullen diepe verschillen in tal van plaatsen in het land aan het licht brengen, en vele minderheidsgroepen zullen ernstige gewetensbezwaren ondervinden" meent dit blad.

Winstgevend bijgeloof

Vijf jaar geleden kreeg een Rooms Katholiek priester, Rev. Gregory Bezy in Walls, Missouri, U.S.A., het idee om kleine godsdienstige beeldjes te maken voor de spatborden van auto's.

De belangrijkste industrie in Walls is nu een fabriek waar 40 mensen werken, die kleine Christus-beeldjes maken die men op automobielen door geheel Amerika aantreft. Er zijn reeds 4.000.000 van zulke beeldjes verkocht. Jaarlijks wordt ongeveer $150.000 netto winst gemaakt, die ten goede komt aan Rooms zendingswerk in Mississippi.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

A° 1807 Holland Life

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

VRAAGGESPREK
MET JACOB STEENBAKKER

-Waar moet je heen? vroeg Katrien, toen ze zag, dat ik een blocnota onder mijn arm en een potlood achter mijn oor stak.

-Naar Jacob Steenbakker. Hij jubileert. Deze week is het vijftien jaar geleden, dat hij voet op Canadese bodem zette.

-Dat is een mooie en originele zin, vond Katrien, -die moet je in de krant zetten. Ik sloeg de blocnota open ,om een aantekening er van te maken, doch bedacht bijtijds, dat Steenbakker in het jaar 1945 geen voet op Canadese bodem had gezet, maar aan wal was gedragen op een brancard. Jammer voor mijn verslag, maar feiten zijn feiten.

☆

Ja, op deze manier is Jacob Steenbakker waarschijnlijk de eerste der naoorlogse immigranten geworden. In Juli 1945 voer hij op een der eerste Nederlandse boten naar Canada als koksmaat. In deze functie had hij waarschijnlijk het ongeluk, een sinaasappelpit door te slikken, met het gevolg, dat hij lag te brullen van blindedarmontsteking-pijn, toen het vaartuig de haven van Montreal binnenvoer. Daar is Jacob ontscheept. Daar is hij eveneens behandeld. Toen hij na acht dagen het ziekenhuis verliet, was zijn boot al weer middenop de oceaan. Onversaagd liet de blindedarmpatient zich naar het Nederlandse Consulaat rijden, leende daar geld, en reisde vervolgens naar Alberta per trein. Hier bezocht hij zijn neef, die al vele jaren farmer was en de begeerlijke titel "oldtimer" voerde. Neef kon wel hulp gebruiken en zo werd Steenbakker boerenknecht. Na veel vijfen en zessen kreeg hij van de Canadese regering toestemming, om als immigrant in Alberta te blijven. In 1946 liet hij zijn vrouw en twee kinderen overkomen. Hij is dus onbetwist de eerste immigrant van onze gemeenschap, en als zodanig is hij zich wel bewust van zijn waardigheid. Als oldtimer kijkt hij meewaardig neer op het doen der immigranten en beziet hij iedere Nederlander in Canada met een critisch oog. Naarmate de jongere immigranten zich in Canada zijn gaan thuisvoelen, is bovengenoemd critisch oog steeds scherper gaan zien.

Welgemoed belde ik bij de Steenbakkers aan, die de deur wijd opende, zodra zij het doel van mijn komst vernamen.

Ik haalde papier en potlood voor de dag en begon het interview:

-Bevalt het u goed in Canada?

Antwoord: -Dat is geen vraag, die je een oldtimer stelt. Bevalt het jullie goed als nieuwkomers?

☆

Haastig veranderde ik van koers. Ik verzekerde hem, dat het ons hier goed beviel, en dat we in het begin zo veel steun hadden gehad van de adviezen van oudere immigranten en dat we er nooit spijt van hebben gehad, dat we indertijd de raad van Jacob Steenbakker hadden opgevolgd en nieuwe regenpijpen aan de dakgoot van ons huis hadden laten bevestigen.

Steenbakker grinnikte zelfingenomen. Dus was het pad geeffend voor een volgende vraag. Ik had nog niets op mijn papiertje.

-Kwam het door bijzondere omstandigheden, dat je besloot in Canada te blijven in 1945?

-Op de contraarie . . .

-Wat?

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

-O, ik bedoel integendeel, zei Steenbakker toegefelijk mijn gebrek aan talenkennis constaterend. -Integendeel, het was altijd al mijn begeerte, om niet te zeggen mijn diesair, om naar Canada te gaan. Mijn blindedarm was slechts de druppel, die de emmer deed overlopen. Zonder die blindedarm was ik ook wel geëmigreerd.

-Voelde je er niet voor, om bij je neef op de farm te blijven, of om zelf farmer te worden?

-Hou toch op man, dat was geen leven. Die neef van me was geen kerel en die koeien waren geen beesten. Wat een overgang was dat in '45: van assistent-chef-hofmeester tot boerenknecht. En maar mest kruien! En maar melken! Ik kon die koeien niet meer zien op het laatst en ze mochten mij ook niet. Ik heb tenminste twee keer een trap van zo'n beest gehad. Toen tenslotte een van de koeien me een klap in het gezicht gaf met haar in mest gedrenkte staart, achtte ik de tijd gekomen, om mijn werk neer te leggen en over te gaan tot een andere staat des levens.

-Je hebt dus wel wat meegemaakt in het begin in Canada.

-Aha, ja zeker, aha, antwoordde Jacob Steenbakker welvoldaan. Misprijzend voegde hij er aan toe: -Daar weten jullie als immigranten niks van. Tegenwoordig is het alleen maar verhuizen van Holland naar Canada, wat de mensen doen. In Holland waren ze bakker, en hier worden ze het weer. In Holland zaten ze op kantoor, en hier doen ze het weer. Neem jezelf nou eens, Arie; in Holland schreef je voor de krant . . .

-Neen, sprak ik.

-nou, in elk geval was je daar ook timmerman . . .

-Neen, sprak ik weer.

-Nou moet je me niet elke keer in de reden vallen, zei Steenbakker gepikeerd, -dat doet een goeie verslaggever niet. Ik wil maar zeggen, dat die immigranten van tegenwoordig er maar vanzelf komen.

☆

-Vind je dat dan niet mooi voor die mensen? vroeg ik belangstellend.

-Aha, oho, lachte Steenbakker hol en spookachtig, want de welvaart van de jongere immigranten had hem reeds lang gefolterd, -mooi, zegt'ie. No, sir, dat vind Jacob Steenbakker helemaal niet mooi. De mensen komen er te gemakkelijk en dan gaan ze zich teveel verbeelden. Ze weten het dan al gauw beter dan de oldtimers en zelfs beter dan de Canadezen. Ze willen hun eigen kerk en hun eigen school en . . .

-Waar heb je het nu over?

-Wel, mister, over die eigengereide immigranten van tegenwoordig natuurlijk. Dat was vroeger heel anders. Waarom mixen ze zich niet op met de Canadezen en vergeten ze dat ze, uit de old country kwamen. Die kerk ook . . .

-Je bent er zelf lid van, waagde ik op te merken.

-Ja, nog wel, antwoordde de jubilaris schamper, -maar ik weet niet, wat ik nog eens doen ga. Mijn kinderen kan ik niet naar de Hollandse dienst krijgen, en zelf voel ik er ook niet voor. Bovendien heerst er geen liefde in onze kerk. Dat is in andere kerken heel anders. En om eerlijk te zijn, het is ook niet goed voor mijn loodgietersbedrijf. Laatst vroeg nog een van mijn beste klanten, waarom ik als Canadian lid was van die Hollandse kerk. Ik kon hem niet eens antwoorden. Ik voelde, dat hij er tegen was.

-Maar heb je dan niet gezegd, dat wij geen Hollandse kerk zijn, en . . .

-Stil, gebood Steenbakker streng, -jij stelt de vragen — daar kwam je voor — en ik geef de antwoorden. Hij pauseerde even, om zijn vrouw triumfantelijk aan te kijken, alsof hij wou zeggen: -Kijk, zo moet je die immigranten behandelen. Toen vervolgde hij:

-En dan die Christelijke school ook! Totaal overbodig. De Canadezen zijn er haast allemaal tegen, behalve de Roomsen, want die zijn net zo eigenwijs als onze immigranten. Ik zeg altijd tegen mijn klanten, dat ik er niet achter sta. Stel je voor, ik wil m'n biznus niet kapot maken. Aanpassen is hier de boodschap.

Uitdagend keek de immigrant-van-vijftien-jaren-terug me aan. Ik zweeg en kauwde op mijn potlood. Toen keek hij zegevierend om zich heen, alsof hij zojuist een enorme uitvinding had gedaan, en hernam: -We konden maar beter in de wereld getuigen.

Dit gaf me de gelegenheid, om te vragen: -Heb jijzelf al eens tegen je buurman getuigd over je Zaligmaker? Waarop Steenbakker verbaasd antwoordde: -Ik? Natuurlijk niet, dat is een klant van me. Wat wil je nou?

Ik wilde niets meer dan maar zo gauw mogelijk naar huis. Het gesprek wilde niet meer vlotten, hoewel de jubilerende oldtimer nog vele woorden sprak.

Bij het afscheid bood hij me een foto aan van zichzelf, getooid met cowboy-hoed. -Die foto is voor de krant, bood hij royaal aan.

Dit was dan het vraaggesprek met Jacob Steenbakker, die vijftien jaar geleden met blindedarmontsteking in Canada kwam.

Ik vrees, dat hij nog ziek is . . .

Arie

Arie.

DUTZ

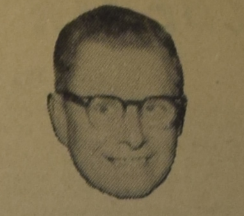

WARING

EUROPEES SPORTNIEUWS

Sportnieuws van de Britse eilanden en Europa wordt in de Globe and Mail verzorgd door dit paar bekwame journalisten.

C. HARRY DUTZ, een voormalig redacteur van verscheiden Duitse sportbladen, verzorgt een Zaterdagse rubriek in The Weekly Globe and Mail, getiteld European Sportlights. Hij verzamelt zijn nieuws uit een groot aantal Europese nieuwsbladen, die wekelijks nauwkeurig gelezen worden.

ED WARING verzorgt het voetbal (soccer) beeld in Canada en schrijft tevens een wekelijkse rubriek, elke Dinsdag, getiteld FROM OVER 'OME.

U vindt de beste verslagen van alle Europese sportnieuws in

The Globe and Mail

CANADA'S NATIONALE DAGBLAD

6-daagse bezorging slechts 50¢

Bel Circulation Department, EM 8-7851

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke bleef niet lang alleen, nadat haar man, Roelof Jans, plotseling stierf. Dominee Bogardus werd de tweede vader van haar vijf kinderen, waarvan Sara de oudste is. Sara vertelt nu van de tijd toen ze zelf juist getrouwd was met de Duitse dokter Hans Kierstede.

(22)

Arm moedertje, arm Anneke Jans....

De eerstvolgende jaren kreeg zij het hard te verduren.

* * *

— Waarom zo somber, Bogardus? Zwarigheden?

Anneke Jans liep met haar jongste op de arm naar haar echtgenoot, die klaarblijkelijk de bokkepruik op had.

— Luister.... zei hij. — Onze heer directeur zit in de benauwdheid — hij ziet er geen gat meer in en heeft de kerkeraad verzocht een dag van vasten en boete uit te schrijven. Eerst met z'n stomme kop de Indianen in opstand brengen en als de zaak in 't honderd gelopen is, mag Bogardus het volk opwekken tot vasten en bidden.

Hij gromde en schonk zich een glas brandy in.

— Het is nog vroeg.... waagde Anneke met een blik op de kruik.

— Wàt vroeg! Wil jij me soms ook nog de wet gaan stellen? Bemoei je met de pap en de luiers.

Anneke Jans schrok. Het was de eerste maal dat hij haar hard toesprak.

Ze legde het kind in de wieg en liep op haar man toe. Toen ze kleintjes voor hem stond legde ze haar armen om zijn hals: — Ik jou de wet stellen, lieve man?

Haar lippen beefden, want het moment waarvoor ze zo gevreesd had, was er. Bogardus was reeds vaak doldriftig geweest, maar altijd had het anderen gegolden.

O God, laat het tussen hem en mij goed blijven, bad ze.

— Dat weet je toch wel beter? ze lachte door haar opkomende tranen heen.

Hij hijgde van opkomende drift.

— Jij.... jij bent de enige die ik nog heb.... zei hij in een plotselinge huilerige vertedering.

Zij trok z'n hoofd naar zich toe en kuste hem. — Vertel eens wat er allemaal gebeurt.... Ik hoor zoveel gepraat waar ik geen wijs uit kan worden....

Maar op dit moment werd er hevig op de ramen gebonsd door Jochem Kuyter.

Er waren wel honderd vluchtelingen van de omliggende boerderijen aangekomen. Melijn was benoemd tot commandant van de Hollanders en kapitein Underhill tot aanvoerder van de Engelse inwoners.

— Ja, nu wordt het toch wel tijd voor een vasten- en biddag, zei Bogardus grimmig.

Hij ging naar de stadsherberg. Daar vergaderden juist de acht mannen die Kieft andermaal had moeten aanvaarden als vertegenwoordigers van het volk. De ene jobstijding na de andere kwam hier binnen. Alle stammen, tot die van de Connecticutvallei toe, waren op het oorlogspad.

Govert Loockermans wist te vertellen dat in Rensselaerswijck de Irokezen en Hurons met elkaar in strijd waren. De Hollanders bleven er tot nu toe buiten, maar de Franse regering had hun verzocht te proberen een gevangen genomen pater los te kopen. In Nieuw Nederland stond de zaak er heel wat lelijker voor.

— Laten we kapitein Underhill vragen naar Stamfort te gaan, stelde Cornelis Melijn voor.

Dat er hulp van de Engelsen moest komen stond vast. Melijn, de patroon van Stateneiland, was tot voorzitter gekozen.

— En jij, Jan Damen.... zei hij, zich met onverholen minachting wendend tot de vriend van Kieft en Van Tienhoven, — jij hoort in dit college niet thuis. Jij bent één van de ondertekenaars van die leugenbrief die de secretaris verleden jaar februari aan Kieft heeft voorgelegd.

— Ik ben onschuldig aan die hele geschiedenis, het was Van Tienhoven....

— Nee man, je hebt 't vertrouwen niet meer. Ik stel voor om in de plaats van Jan Damen, Jan Evertsen Bout van Pavonia te benoemen in de raad van acht.

— Ik ben al weg.... schreeuwde Damen. — Zet er je vriendjes maar in Melijn.... We spreken elkaar nader. Let op mijn woorden.

* * *

— Dit is kapitein Underhill, zei Bogardus, toen er een lange Engelsman in krijgstenue voor Anneke stond. — En this is Anneke, my wife.

— Pleased to meet you.... ik heb ook een Hollandse vrouw en do speak a little Dutch too....

Hij had geen onaangename stem, maar zijn ogen zeiden Anneke dat hij een zwaard zonder genade kon zijn. Dat was dus de beruchte John Underhill, over wie zij zoveel gehoord had. Met een enkele oogopslag had ze hem scherp opgenomen. Een lang gelokt hoofd met een grote neus, zware wenkbrauwen — een kleine snor en een plukje haar boven het kuiltje in zijn kin.

Zij wist dat hij met een Hollandse vrouw getrouwd was, dat hij in het leger van de Prins van Oranje was geweest en zich in Nieuw Engeland krijgsroem had verworven in zijn strijd tegen de Pequots. Zij wist ook dat hij in moeilijkheden was geraakt met de Puriteinen wegens zijn liberaliteit. Dit alles schoot haar door de gedachten toen ze zich repte om bier te halen en ze met moeite haar nieuwsgierigheid bedwong naar de redenen die Bogardus wel mocht hebben gehad hem mee naar huis te nemen. Everardus had een hekel aan de Engelsen, die zich op het Lange Eiland hadden genesteld en het feit dat Underhill goed bevriend was met Kieft stelde haar voor een raadsel.

— De kapitein blijft zeker bij ons eten?

Bogardus knikte kort en opnieuw haastte Anneke zich naar de keuken waar zij snel haar bevelen gaf, nagezien door Underhill, die, zoals bekend, een mooie vrouw wist te waarderen.

—Ik vertrek morgen met mijn vriend Allerton naar Stamfort om hulp te vragen.

— En u zult slagen? vroeg Bogardus. Hij had alle redenen om Underhill in de gaten te houden. Dat hij hem had meegenomen was alleen maar een zet op het politieke schaakbord. Hij wilde op de hoogte blijven.

— Ik hoop zo, maar ben niet geheel zeker daarvan. De kolonies in Nieuw Engeland zijn juist verenigd onder één commando.

Bogardus knikte. — Onze kapitein De Vries vertelde ons altijd dat het in de Engelse kolonies niet ontbreekt aan mensen.

— O neen, door de onverdraagzaamheid inzake de religie komen er jaarlijks nog honderden uit Engeland. Onze kolonies verkeren in een zekere welstand. Zij moeten wel veel belasting betalen, maar er worden ook goede wegen aangelegd.

— Mènsen, daar ontbreekt het ons hier aan. Ons vaderland heeft ons vergeten. Reeds jaren zien wij uit naar grotere populatie..., klaagde Bogardus.

— Weet u, vroeg Underhill terloops, dat men in Nieuw Engeland de rechten van Nieuw Nederland betwist?

— O ja, dat weet ik, zei Bogardus grimmig. Hij wuifde driftig met zijn hand. — Dat gebeurt ten onrechte. De grote rivier Mauritius werd wel door de Engelsman Hudson ontdekt, maar hij was in Hollandse dienst. Sedert 1610 hebben de Hollanders zich hier neergezet.

Underhill knikte bedachtzaam en kon, zo vaak Anneke in de kamer was, zijn ogen niet van de knappe domineesvrouw afhouden.

— Ik prijs mij gelukkig dat ik die netelige zaak niet tot een oplossing moet brengen. Ik ben militair, ik heb slechts te gehoorzamen aan mijn lastgevers.

Hij glimlachte beleefd, om, met het vooruitzicht op de komende maaltijd, zijn gastheer niet onaangenaam te zijn.

Bogardus verdrong met moeite zijn argwaan. Het ergste was, dat ziij in de benarde omstandigheden van het ogenblik nog afhankelijk waren van die kerels ook. Driftig greep hij zijn beker.

Intussen had Anneke snel haar besluit genomen; zij liet de meisjes met de kinderen in de keuken eten en dekte voor drie personen in de kamer. Haar beste Emder linnen en mooiste servies kwam op tafel. Ze paaide Bogardus met zuinig bewaarde Canarische wijn.

Toen zij aan tafel zaten liet Underhill niet na haar telkens in het gesprek te betrekken. Niet alleen prees hij overvloedig de malse hoenders en de fijne Hollandse groenten, doch hij begon opeens de lof van zijn eigen vrouw te bezingen. Het was deze maand juist vijftien jaar geleden dat hij met Heiltje de Hooch uit Gorinchem in de Haagse Kloosterkerk was getrouwd.

Dit was voor Bogardus een welkome aanleiding het glas hoog te heffen. De tongen waren losgemaakt door de gloed van de Canarische wijn.

— Zij is een wife uit duizend (zeg ik dat goed?) — You know — u weet, dat in Nieuw Engeland de vrouw niet wordt geacht zoals hier. Yet mistake not. Nie verkeerd bekraipe.... ik meen niet dat de man in alles de raad van zijn vrouw moet volgen op, but I tell you a story. Een verhaal uit mijn leven. Ik was in de strijd tegen de Pequots. Ik wilde mijn helm thuis laten maar my wife wilde niet zo. Ik moest de helm meenemen. Toen kwamen de pijlen van de wilden vliegen door mijn jas en later op mijn hoofd. Als ik niet had gehad mijn helm, ik was dood. Het lijkt vreemd dat een soldaat soms de raad moet nemen van slechts een vrouw. Maar sometimes it is Gods wil dat een vrouw.... hoe zal ik zeggen in Dutch.... that a woman should overcome a man. Zij is het middel in Gods hand geweest mij te sparen in dit leven.

Anneke knikte, geheel vertederd.

(Wordt vervolgd.)

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

De zomer is nu officieel begonnen, hoewel we nog haast geen lente gehad hebben, wel veel regen. "Sunny Alberta" laat het er tot nu toe maar lelijk bij zitten. Ook op dit moment klettert de regen weer tegen de ruiten. De gedachte, dat de meesten onzer binnenkort ergens in badpak of shorts zullen rondhuppelen, is voldoende om de koude rillingen over je ruggegraat te jagen. Maar laten we de moed niet verliezen. In 't ergste geval kunnen we altijd nog een zandbak in de basement maken met een hoogtezon erboven. Mogelijkheden genoeg.

Optimisten hebben voorspeld, dat er dit jaar drie maal zoveel toeristen naar Alberta zullen komen als vorig jaar. Het is een feit, dat de toeristen-bureaux de handen vol hebben met het verstrekken van inlichtingen aan toekomstige gasten uit alle delen van Canada en de U.S. Naast Edmonton en Calgary is het vooral Banff, de parel van de Rockies, dat zich een plaats verworven heeft als conferentiecentrum in onze provincie. Van begin Juni tot September worden daar achter elkaar landelijke vergaderingen gehouden van dokters, zakenlui, technici, ambtenaren, fabrikanten, accountants en noem maar op. Een mooiere plaats om te vergaderen kan ik me moeilijk indenken en de man, die daar eenmaal een conferentie bijgewoond heeft, komt ongetwijfeld later met zijn hele gezin terug om van de schone omgeving op zijn gemak te genieten.

☆

We blijven eerst even in Edmonton, dat volgens de laatste berichten bijna 328.000 inwoners telt, wat betekent, dat het aantal inwoners van deze stad in tien jaar tijd meer dan verdubbeld is. Wel een bewijs, dat de "Gateway to the North" bruist van leven. Dit kun je ook merken in haar straten, die maar nauwelijks plaats kunnen bieden aan de vehikels, waarin de Edmontonians zich constant verplaatsen. Probeer maar eens om op Zaterdag of Donderdag je car "downtown" te parkeren, hopeloos. De enige kans biedt meestal nog de grote Hudson Bay Parkade, die vijf verdiepingen telt. Edmonton had verleden jaar op elke 3,82 personen (hoe krijg je dàt voor elkaar?) een auto, vergeleken met het Canadese gemiddelde van een car op 4,7 personen.

Een droom werd werkelijkheid, toen kortgeleden het nieuwe Physical Education Building van de University of Alberta in deze stad geopend werd. Dit gebouw is het modernste en meest volledig uitgeruste sport-centrum in Canada en het is te begrijpen, dat de U. of A. er heel trots op is. Het kost drie miljoen en is o.a. twee "gymnasiums" rijk, (waarvan het grootste plaats kan bieden aan 4500 toeschouwers), een rink, die voor vele doeleinden geschikt is en waar voor 2800 kijkers plaats is, en een luxueus zwembad in T-vorm, compleet met onderwater observatievensters en verlichting. Daarnaast training-kamers voor allerlei sporten tot schermen toe, kleedkamers, showers, een stoombad in Finse stijl en zelfs 14 haardrogers, waarmee de moegezwommen dames hun kapsel kunnen drogen. (Dit niet uit schoonheidsoverwegingen, maar met het oog op beneden-nul temperaturen in de winter). Het is allemaal zo mooi, dat je in Edmonton zou gaan studeren, alleen maar om de bijkomende genoegens!

☆

Een sport, die tegenwoordig in onze provincie meer en meer opgang maakt, is voetbal. Nee, niet "football", maar wat we aan de overzijde van de Atlantic voetbal noemden. Uit het blad van de Nederlandse voetbalclub Excelsior vernamen we, dat momenteel 68 senior teams geregistreerd staan in Alberta. Interprovinciale wedstrijden worden gespeeld tegen B.C. en Saskatchewan. Ook bij de jongeren wordt grote belangstelling voor "soccer" gevonden. Alleen in Edmonton spelen een 4500 jongens in school-teams. Dit laatste is gestadig gegroeid sinds 1956 en is voor een groot gedeelte te danken aan de invloed van Europese immigranten van na de oorlog. "Excelsior" werd, tussen haakjes, reeds opgericht in April 1953 en verkeert in bloeiende welstand.

De Edmonton Public School Board, lijdende onder een groot gebrek aan onderwijzers, zond een driemanschap naar Engeland om daar leerkrachten te recruteren. Tezelfdertijd was de Board echter in een ernstig dispuut gewikkeld met de onderwijzers hier over de bestaande salaris-regeling en werkcondities. Deze heren, ook niet van gisteren, plaatsten toen in de Engelse kranten advertenties om hun maats overzee te waarschuwen geen contract aan te gaan zonder vooraf bij hen om inlichtingen te vragen. Deze actie schijnt toch niet afgeschrikt te hebben, want het drietal keerde na enkele weken terug, met succes beladen: 22 Engelse en Schotse leerkrachten voor de junior en senior high schools, die in September a.s. hun werk zullen aanvangen. Wat je zo ver (en met zoveel kosten) haalt, moet wel goed zijn!

☆

Uit Rocky Mountain House komt het bericht, dat daar bijna dagelijks toekomstige settlers arriveren, meest uit de States. Verscheidene hebben reeds een farm gekocht, anderen zijn bezig om het district te bezichtigen en een goede plaats uit te zoeken. Kan iemand me vertellen, waar deze plotselinge belangstelling van onze Zuiderburen voor Rocky vandaan komt?

Een gebeurtenis van belang in die buurt was de Alberta Motorcade, waaraan meer dan honderd cars en trucks deelnamen, ook heel wat uit de provincie Saskatchewan. Deze werden aan de grens opgewacht door hun Albertaanse gastheren, waarna de hele karavaan via Red Deer en Rocky koers zette naar Jasper. Doel van de Motorcade is het maken van propaganda voor de bekende en nog onvoltooide David Thompson highway, die dwars door schitterend natuurschoon leidt. Het was een groots avontuur met o.a. creeks, die overgestoken moesten worden en een chicken-dans, aangeboden door Indianen, en het heeft weer velen overtuigd, dat in dit gebied een toekomstig toeristen-paradijs verscholen ligt.

Een soortgelijke onderneming vond haar einddoel in de schaduw van Mount Robson, hoogste top van de Rocky Mountains. Daar hebben 1500 automobilisten uit vele plaatsen in B.C. en Alberta eendrachtig gepicnict. Onder hen bevonden zich twee ministers uit B.C. en een uit Alberta. De picnic is een onderdeel van de campagne, die al enkele jaren gevoerd wordt voor de aanleg van een highway door de Yellowhead Pass naar het binnenland van British Columbia. Vooral voor de landbouw is deze weg van groot belang.

☆

Een 100 mijl ten Z.W. van Edmonton is men begonnen met de constructie van een dam en powerplant aan de Brazeau River. De kosten worden geraamd op 45 miljoen dollar, waarin de provinciale regering voor ongeveer een derde bijdraagt. De dam zal 150 voet hoog en een mijl lang worden en een meer vormen van 37 vierkante mijl. Het hele project is in handen van Calgary Power, dat verwacht de eerste electriciteit te kunnen produceren binnen vijf jaar.

Een ander project van gezonde omvang is de bouw van een grote gasplant in het Whitecourt-district. Temidden van drie gasvelden zal de plant, wanneer ze op volle kracht gaat werken, een gemiddelde van 110 milj. kub. voet gas per dag voor de verkoop geschikt maken. Bouwkosten worden geschat op meer dan 20 miljoen dollar.

In het hartje van Alberta's voornaamste houtproductie-gebied werd de nieuwe bosbouwschool geopend, te Hinton aan de Jasper Highway. Twintig boswachters zullen daar binnenkort naar school gaan om ingewijd te worden in de geheimen van het woud. De Alberta Forest Service is weer heel actief om bosbranden te voorkomen en te bestrijden. Op vele, soms zeer afgelegen, punten hebben zij hun uitkijkposten betrokken. Een flink uit de kluiten gewassen hulp bij hun publieke veldtocht tegen het roekeloos met vuur omspringen, vonden zij in de persoon van Bertie Beaver. Alle andere Canadese provincies en de United States adverteren met Smokey de Beer, wij vinden Bertie aardiger.

Bertie, de bever met de jolige Stetson, is het geesteskind van Mr. Huestis, de chef van het Forestry Department. Hij streed lang een eenzame strijd voor de bescherming van de bever als dijkenbouwer. Het duurde jaren voor hij kans zag om Bertie op papier te krijgen. Dat was, toen mensen van Walt Disney Productions voor een film naar Alberta kwamen. Zo in de loop van het gesprek begon hij over zijn Bertie te praten en toen was de zaak in no time voor elkaar. De ervaren Walt Disney tekenaars ontwierpen een grappige brandblussende bever, die zij gratis aan de provincie afstonden voor propaganda-doeleinden. Mag ik U voorstellen: Alberta's Bertie Beaver, altijd actief met emmer en schop!

(Vervolg op pag. 7)

ALBERTA'S BERTIE BEAVER

INGEZONDEN:

It is still our problem

Dear Arie,

You left Pier Van B. a bit in the dark or red that evening, Arie. That was his name, wasn't it? I happen to know him. He meant what he said you know! He is a serious boy like many others, I know. And so many others are interested in the same thing Pier was interested in. That's why I thought I'd drop you a line.

Do you recall that the audience was not only annoyed but also perplexed about that question Pier raised? Something was lacking that evening, of course, and you pointed it out. But I feel the audience should have been more red-faced than Pier when they didn't come forth with the right answer. To desire sincerely for the return of Christ takes more preparation than a catalogue of answers Van Manen was anxious to pass on. He wasn't given the opportunity, fortunately. He had them, even if the minister was at a thousand mile distance. But they weren't adequate for Pier because a void had been created.

Pier was very sincere. He was in the wrong company, somehow. He didn't want to stand up, but he was compelled to. Something moved him at that impressive discussion. He felt the communion of saints, and had confidence in those who were so much older than he, who had had the saintly experiences on the road of sanctification. But the cold stares snapped the lines of that communication, quite suddenly, with the four dots behind your sentence, Arie.

It is Pier's problem still, — and mine, — and yours, and the whole audience present that night. They were irritated that such a disturbing question should be asked publicly though all were struggling with it individually. Did you note that Katrien didn't really say, "Will He come soon?" She knew, He would. She is only worried that He will surprise her. The neon lights were so fascinating, not for Katrien, perhaps. But there was a tensity about her, you discovered that with yourself too. "On the Beach" was tempting, you might as well admit. It was a danger signal especially since this film was mentioned in an advertisement in Calvinist-Contact by a bookseller who advertised the book. Katrien wondered how young people might think after reading the recommendation of the bookseller. She, herself, is not so worried, she knows how to discriminate. In her parental home no books in question appeared on the shelf. But now, . . . was she perhaps too narrow minded after all? And then at times she wondered if her desire and the advertiser's were in jeopardy with what a Christian ought to long for. If a weekly newspaper which enters so many Christian homes would run such ads, perhaps she had been too strict with herself and her family.

These neon lights attracted Pier. He had seen good movies? such as Peter Marshall, The Big Fisherman, The Robe, and others that had a flimsy touch of Christianity in it. All were extremely imaginative and grossly adulterated, . . . but fascinating. You were supposed to learn something according to the experts. He hadn't let it bother him. But now!

The neon lights are so bright!
And the ad in C.C. so confusing!
One thing leads to another.
Do help Pier, he's in trouble.

Arentje

CANADA DRY

geeft glans aan elke gelegenheid

Als U uit gaat om eens te genieten, neem dan Canada Dry Ginger Ale! Het is zo verfrissend en heerlijk van smaak, dat het de vreugde verdubbeld voor iedereen. U zult van Canada Dry ook houden als een "mixer" — de fonkeling is overal heerlijk bij. Het is de Champagne van de Ginger Ales.

CANADA DRY

Spreek uit:
Kennada Drai

VRAAGT UW WINKELIER OOK NAAR EN GENIET VAN DE VELE HEERLIJKE SMAKEN VAN CANADA DRY

FL-4

"WIBO" TRAVEL SERVICE Ltd.
LONDON, ONT.

AGENTEN VAN ALLE SCHEEPVAART- EN LUCHTVAARTLIJNEN

Vliegen wordt goedkoop

Per 1 MEI $ 33.00 prijsverlaging
1 OCTOBER wederom $ 18.00 minder

RETOUR Montreal—Amsterdam NON-STOP
DC-7 Prop. $460.80 per DC-8 Jet $ 496.80

Volledige service bij passagebespreking per SCHIP of VLIEGTUIG voor Familieleden uit Holland.

POSTIAN BUILDING - Tel. GE 2-8373 - 395-397 DUNDAS ST.
Open tot 5.30; Vrijdag tot 9 uur; Zaterdag tot 1 uur.

Vraag naar JOS. BOERKAMP

ALBERTA AAN DE LIJN

(Vervolg van pag. 6)

Dawson City betreurt het verlies van haar museum. Honderden souvenirs van haar gouden dagen als Boom Town, de Klondike gold rush en de vroege historie van de Yukon gingen verloren, toen het museum door brand verwoest werd. Reeds is men bezig om over heel Canada en de States eigenaars van souvenirs en documenten te verzoeken deze in bruikleen naar Dawson City te zenden, zodat een nieuwe collectie kan worden samengesteld.

Een ander bezienswaardig museum werd kortgeleden geopend bij Lake Eden aan Highway 16. Het is de "Great Northwest Pioneer Village", bestaande uit zes logcabins, ingericht als werkplaats, schuur, pioniershuis, museum, trading-post en het oude Kreye "halfway-house", dat diende als stopplaats voor verkeer naar het Westen rond 1900. De eerste Methodistkerk van Noord Alberta zal spoedig overgebracht worden naar het terrein. Hoewel nog niet volledig, biedt de Village een goede indruk van het ruige leven, dat de pioniers van de West leidden in een tijd, die nog maar vijftig jaar achter ons ligt. Ongelooflijk!

Edmonton en Calgary krijgen er beide binnenkort een tweede T.V.-station bij. In Calgary wordt het geëxploiteerd door C.F.C.N.-T.V. en in Edmonton door de C.B.C. De president van de C.B.C. vertelde, dat er in het Zuiden van de stad een studio gebouwd zal worden van over de $ 400.000 en dat de uitzendingen zullen worden ontvangen tot op een afstand van 70 mijl in alle richtingen. Dit laatste betekent, dat er in de toekomst een behoorlijk aantal T.V.-kijkers bijkomt, want zover reikt het bestaande station niet.

Wie van Edmonton naar het Zuiden rijdt, kan bij Nisku zien hoe er hard gewerkt wordt aan de nieuwe internationale luchthaven voor Alberta's hoofdstad. Het vliegveld, waarmee Edmonton het tot nu toe moest doen, ligt midden in de stad. Langzaamaan werd het door woonwijken ingesloten, hospitalen staan er vlakbij en door velen werd geklaagd over het lawaai en gevaar, dat deze toestand met zich mee brengt. Nu komt daaraan een einde, als in de vroege herfst de nieuwe luchthaven, die 17 miljoen kost, in gebruik zal worden genomen. De federale minister van transport, Hon. George Hees, kwam kwiek uit Ottawa over om even de eerste spade in de grond te steken voor het hoofdgebouw. Maar het begon zo hard te regenen, dat George onverrichterzake weer naar huis ging. Sindsdien giet het. . . .

Trans Canada Airlines belooft ons jet plane service aan het einde van dit jaar, als de nieuwe D.C.8's beschikbaar komen. Vluchten zullen zijn: van Toronto via Edmonton-Nisku naar Vancouver. Een Toronto—Calgary—Vancouver jetvlucht is eveneens in voorbereiding. Het **reizen** gaat hoe langer hoe sneller. Als nu de **prijzen in een**zelfde tempo naar beneden gingen, zou U eens zien hoeveel mensen uit Alberta voor een week-endje naar Ontario kwamen.

☆

Ook in onze provincie deed het onderzoek van de R.C.M.P. naar mogelijke illegale Chinese immigranten, zoals begrijpelijk, veel stof opwaaien. In Edmonton en Calgary werd door de leiders van de Chinese community met nadruk ontkend, dat in hun kring zich mensen hadden schuldig gemaakt aan deze schandelijke slavenhandel. Wel had al deze officiële belangstelling voor immigranten uit Hong Kong tot gevolg, dat een wonde plek in Canada's immigratie-politiek werd blootgelegd: de ver doorgevoerde beperking van het aantal personen van Aziatische afkomst, dat onder de bestaande wetgeving jaarlijks in ons land wordt toegelaten. De Junior Chambers of Commerce in Alberta en de North Western Territories zonden een resolutie naar de federale regering, waarin verzocht werd om jaarlijks 500 personen (extra) van Aziatische afkomst toe te laten, plus 500 weeskinderen, hier door Canadezen of bloedverwanten te adopteren. Een zelfde verzoek werd persoonlijk overhandigd aan de Minister van Immigratie, Mrs. Fairclough, door een advocaat uit Calgary. Hij handelde in opdracht van enkele groepen en instanties in zijn stad, waaronder de Chinese community en de gemeenteraad.

De vroede vaderen van Calgary hielden zich met nog een andere zaak serieus bezig (natuurlijk, ze zijn altijd serieus) n.l. met het bedwingen van hagelbuien en daarover ontstond verschil van mening. Dat zat zo: Aan 20.000 gezinnen in Centraal Alberta zullen vragenlijsten toegezonden worden met het verzoek deze te vullen met informaties over datum en plaats van hagelstormen, grootte van de stenen enz. Zelfs om deze in de freezer te stoppen en te bewaren voor een nader onderzoek van de heren meteorologen. Een en ander houdt verband met een speciale studie van hagel (één van de meest uitgebreide onderzoekingen op het continent), waaraan men vier jaar geleden is begonnen.

Elke zomer wordt voor miljoenen aan graan op de velden van Alberta vernield door hagel. Men probeert om buien te voorkomen door de wolken te bezaaien met "silver iodide". Voor de eerste maal dit jaar zal radar gebruikt worden om opnamen van de stormen te maken. Maar om kort te gaan: de gemeenteraad van Calgary besloot om ook een steentje bij te dragen in de kosten van het (broodnodige) onderzoek. Een wethouder was het er echter helemaal niet mee eens. Hagel-contrôle was "pure bunk", zei hij en al dat gepraat over het opsporen en bedwingen van de buien was volgens hem "hocus pocus". Dat weten de heren meteo-etc. dan maar weer. Er gaat toch niets boven de opinie van een deskundige.

Chief Walking Buffalo is weer veilig op Calgary's vliegveld geland na een wereldreis, waarop hij de zaak van Moral Rearmament bepleit heeft. Honderden Indianen begroetten hun leider, die Nw. Zeeland, Australië, Afrika en Europa bezocht. Hij vertelde aan miljoenen in duisternis levende mensen de boodschap te hebben gebracht, dat zij een noodzakelijke keus moesten maken tussen Moral Rearmament en communisme. Een keus, die we — met alle respect voor de goede bedoelingen van Chief Walking Buffalo — enigszins aan de nauwe kant vinden.

De Blood Indians kregen er op 28 Juni twee nieuwe chiefs bij. Op die dag werden Prime Minister John Diefenbaker en de Goeverneur van Montana in een kleurige ceremonie uitgeroepen tot Kainai chieftains. De plechtigheid vond plaats net vier mijlen aan deze kant van de Amerikaanse grens, in Waterton-Glacier International Peace Park.

☆

Zelden heb ik een aardiger verhaal gehoord dan dat van Eddy, de jonge barbier uit Jasper Place, een voorstadje van Edmonton. Eddy is nu 29 jaar en kwam vijf jaar geleden als immigrant hier aan uit de Libanon, met 17 dollar op zak en zonder dat hij een woord Engels kende. Met een kaart, waarop "barber" geschreven stond, ging hij langs de kapperszaken om werk. Hij vond al gauw een job, spaarde hard, leende er wat bij en opende een peuterig klein zaakje. Op het ogenblik heeft hij vijf kappers en een shoe-shine boy aan het werk en laat een grote zaak bouwen. Een opmerkelijk succesvolle immigrant!

Maar daarom vertel ik het niet. Want opmerkelijker dan dat is de manier, waarop deze immigrant zijn vaderland waardeert. Zodra de voorgeschreven vijf jaar voorbij waren, diende hij zijn verzoek om het Canadees burgerschap in. Toen hij het document uit handen van de rechter ontving, was hij ondersteboven van geluk en in hem rijpte het besluit om zoveel mogelijk mensen in zijn vreugde te laten delen, Wel, dat heeft hij op waarlijk vorstelijke wijze gedaan! Hij gaf een party voor 250 personen, (waaronder al zijn vrienden) compleet met diner in Libanese stijl, cocktails en twee floor-shows. Ook aanwezig waren de Luitenant-Goeverneur van Alberta, twee ministers en de mayors van Edmonton en Jasper Place. Eddy vertelde zijn gasten: "I welcome anyone as I was welcomed myself. Should I travel around this globe, my heart will always be in Canada!" Mr. Page, de Luit. Goeverneur, die een vroegere afspraak afgezegd had om deze zeer ongewone party te kunnen bijwonen, antwoordde stralend: "You are in the finest country on the face of the earth!" De avond kostte Eddy $ 1500.00. Maar wat is geld, gewogen tegen geluk en tevredenheid? Hij zal waarschijnlijk tegen zijn kleinkinderen nog vertellen over "het feest, toen ik Canadees werd."

Succesvol, maar in een andere richting, is de jonge Hollandse immigrante Barbara Luttmer. Pas een jaar geleden kwam zij uit Nederland in Edmonton aan, waar zij een leerling werd van de Eastglen High School. Kortgeleden vertolkte zij de hoofdrol in een play, opgevoerd door de toneelclub van haar school, en was daarin zo goed, dat de Edmonton Journal schreef over "unusual promise in drama" door haar getoond. Barbara's werk is nu beloond met een $ 150.00 scholarship, toegewezen door de Women's Theatre Guild, dat zij zal gebruiken door deze zomer te gaan studeren aan de Banff School of Fine Arts. Unusual indeed!

Een innemende gast in Alberta is Mevrouw Leny Berghuis—Van Rij, hoofdpropagandiste van de Ned. Christen Vrouwen Bond en bestuurslid van de Chr. Emigratie Centrale, beide voor de afd. Zuid Holland. Haar thuis is in Barendrecht, vlakbij Rotterdam. Als een der leidsters van de Ned. Chr. Reisvereniging maakte zij de trip, die meer dan 150 ouders naar Canada bracht om hun kinderen te bezoeken. Mevr. Berghuis reisde regelrecht door naar Edmonton, waar zij haar groep van zeventien veilig afleverde. Zij zocht contact met immigranten hier in de omgeving en heeft al verscheidene van hen bezocht, o.a. yours truly. Ook zij klaagde over de moeilijkheden, die men in Nederland ontmoet bij het geven van voorlichting aan toekomstige emigranten. Dit is een blijkbaar niet op te lossen probleem. Mevr. Berghuis bezoekt in onze provincie ook Calgary en Bellevue, waarna zij vertrekt naar Toronto. We wensen haar een rijke schat van informaties en een prettige tijd in ons Canada!

De Chr. Reformed Church van Rocky Mountain House mocht zich verheugen in de komst van haar nieuwe predikant, vers uit Nederland, de Rev. Binnema. Ook de kerk van Medicine Hat zal binnenkort haar herder en leraar mogen begroeten, als Ds. Geleynse van Roermond overkomt. Wat een feest zal dàt worden! We zijn de tel kwijtgeraakt van het aantal bedankjes, dat deze gemeente ontving. Het valt niet mee om de preekstoelen van Alberta gevuld te krijgen . . . . Nu hebben we in Edmonton een niet bepaald feestelijke situatie: van de 5 kerken zijn er 3 vacant. Drie grote bloeiende gemeenten. (Inmiddels heeft Rev. T. C. Van Kooten van Hamilton, Ont. het beroep van de Edmonton II Chr. Ref. Church aangenomen. - Red.)

Als U me er soms van verdenkt, dat ik met onze provincie aan het adverteren ben, hebt U gelijk. Al lang geleden heb ik geleerd, dat er voor de West af en toe eens flink op de trom geslagen moet worden. Dit is een machtig land, vol verrassingen. Bezoekers uit het Oosten lopen na enige dagen rond met een verblufte uitdrukking op hun gezicht, zo van: "Assie-me-nou, dat-hadde-me-nooit-gedacht!" De logische reactie op het zien van een jong land, dat in korte tijd tot enorme ontwikkeling kwam. In zo korte tijd, dat het zichzelf niet kon bijhouden in sommige opzichten. De rust van een grond, nauwelijks uit de slaap van eeuwen ontwaakt, en de wonderen der moderne techniek gaan hier hand in hand. Wie oog heeft voor de charme van dit samengaan, een zeldzame combinatie van heel oud en heel jong, begrijpt en houdt van Alberta.

"Kom Haastig"

Again we present two poems of J. F. Willius, — not unknown to our faithful readers — namely "To regain Paradise" and "Someday", which both deal with the expected return of our Lord Jesus Christ.

In the Netherlands Okke Jager has tried to give people some help in their longing — and praying — for Jesus' Second Coming by editing the anthology "Kom Haastig". We do well not to neglect our task in this respect in our paper.

But it is hard to find something useable. I like reading poetry, but much of the stuff on rhyme in our religious papers to me is just pietistic trash. You can make as many as you want. These rhyming theological or dogmatical thoughts usually do not hit the nail. As a minister I am happy to be convinced that most of the sermons on "Maranatha" are better.

Yet we have difficulty with our present life. We are at ease. We know of course that not everything is O.K. in our present world, but — nevertheless — life is sweet, the weather is beautiful, the garden produces fresh vegetables and by working hard we are making financial progress. Most of us handle somehow their financial responsibilities with a certain measure of success. And because we make it in our home and also in our church and school, we are not too desirous that our Lord will come to take it to the fire. Of course, we remember that He will also remake it, but we are somewhat afraid that the new world will have as a trade-mark "Made by Him" instead of our proud "made by us, calvinistic immigrants" and we are not pious enough to consider this fear as part of the "manure" Willius mentions in "To Regain Paradise".

To Regain Paradise

Once this was Paradise.
The ageless air was keen
With God's own breath . . . divine.
The sky was purely sapphirine,
All things were fresh and clean.

Once this was Paradise.
We filled it with manure
To wallow in — but none survives
This stenchy swamp where foulness thrives . . . .

Come Jesus, God the PURE.

T. F. Willius.

Someday

Someday —
when to our vile adulterous race
Evil is normal . . . etched into its face,
And satellites of steel are gods in space,
With the most vulgar crimes as commonplace —
then —
when fat men giggle foul delights,
While children moan through hungry nights,
And priests, bloated with blood . . . as parasites,
Slaughter the lambs in new Satanic rites —
then . . .
Then shall He come. To them the
Fear of FEARS . . . .,
But to the Lambs the Wiper of all tears.

T. F. Willius.

So take a minute of your costly progress-time to read and re-read these poems, will you? You may disagree with Willius as he calls our world a "stenchy swamp where foulness thrives". But how can we pray for Christ's Return if we do not trust in our hearts that He will make even the beautiful things more beautiful and even the pure things more pure?

As to these poems as poetry, I like the strict rules applied to meter and rhyme. Maybe somebody is of the opinion that I am old-fashioned, but to me these items are essential for poetry. Poetry is no prose; if so, we did not need poetry. Poetry is the art of expressing oneself within the possibilities of self-willed limitations. These limitations are in a way restrictions but on the other hand possibilities, challenges. They have to do with the gift of creativeness with which the Great Creator of all things has endowed us.

With regard to the technique of thought of both poems I would remark that they both build up to a climax followed by a closing "conclusion".

The thought that Jesus will come as "Fear of fears" and at the same time as "Wiper of all tears" is not new as such — it might be a sentence taken home from a sermon — but the introductory exegesis makes it very striking.

Finally in case somebody might have some good poetry in English on the theme "Kom Haastig" I would be only too happy to receive this. Maybe we could publish in English a pendant to the Dutch collection. My address is: RR 4, Trenton, Ont.

R. Kooistra

Van Delft's Bookhouse

Het van ouds bekende adres voor al Uw boekwerken.

Bijbels, Psalmboeken, Kinderbijbels, Studieboeken, Woordenboeken, Romans, Muziekboeken, Gramofoonplaten, Wandteksten, Voordrachten, Samenspraken.

Vraagt prijslijst.

223 Hess Street, Hamilton, Ont.

☆ ☆

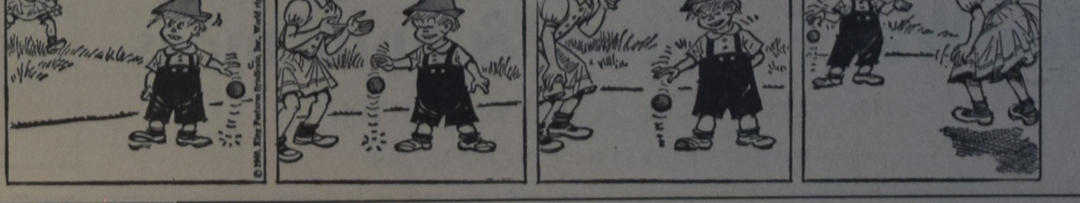

☆ ☆

Synode Chr. Ref. Church

(III)

Dit derde en laatste verslag verschilt in zover van de beide andere, dat ik het zit te maken op mijn studeerkamer, meer dan een week nadat de Synode gesloten werd. De beide andere ontstonden midden in de drukke dagen van de Synodale vergaderingen. In zover is althans de situatie voor het laatste verslag beter: er is nu tijd voor bezinning en terugblik.

Iemand heeft gezegd: deze Synode 1960 zal spoedig vergeten zijn. Hij bedoelde: er is niets belangrijks gebeurd. In zekere zin is dat juist. Enerzijds werden belangrijke problemen naar studiecommissies verwezen, anderzijds werden voorstellen, die belangrijk zouden kunnen worden, afgewezen. Wie de balans opmaakt, ontdekt dat meer negatieve dan positieve beslissingen werden genomen. Daarbij gaf dikwijls vrees, en in andere gevallen uiterste voorzichtigheid de doorslag. Het feit dat het overgrote deel der leden bestond uit mensen die nog nooit eerder op een Synode waren geweest, is daaraan stellig niet onschuldig, evenmin als het andere, dat een nog groter deel bestond uit personen, die de Synode van 1959 niet hadden meegemaakt. Bovendien werd daardoor de vergadertechniek bemoeilijkt, waardoor vele discussies ingewikkelder werden en langer duurden, dan met een geroutineerde Synode het geval zou zijn geweest. Het agendum van 1960 was opvallend klein. Toch was desondanks een stukje van de derde week noodzakelijk, een verschrikkelijke vergadering op Maandag 20 Juni, van 's morgens half 9 tot 's nachts half 3. De broeders wilden beslist naar huis, want een menselijk voorstel, om de laatste dingen op Dinsdagmorgen af te doen en deze Maandagavond tijdig op te houden, werd om een uur of elf nog afgestemd ook . . . En sommige onwaarschijnlijk sterke en onverschrokken naturen begonnen toen diep in de nacht nog aan hun vele honderden mijlen lange trip naar huis. "Hoe bestaat het?" is een eenvoudige ziel geneigd te vragen.

Maar wie alleen weet te zeggen dat in die nacht een onbelangrijke Synode haar einde vond, is toch eenzijdig. Hij legt alleen maar nadruk op de zwakke zijde van deze kerkelijke vergadering. Haar kracht was echter haar broederzin en vaste wil, elkaar te verstaan en de onderlinge eenheid te betrachten in gehoorzaamheid aan Gods gebod. Voor de vrede en de goede verhoudingen in de kerken heeft deze Synode stellig veel betekend en ook voor de goede verhouding tussen de twee delen der kerk in de States en Canada.

Behalve deze korte nabeschouwing wil ik in dit laatste rapport nog wat besluiten en benoemingen geven, betrekkelijk willekeurig uit mijn vele aantekeningen gekozen en zoveel mogelijk me houdende aan wat van algemeen belang kan geacht worden.

De zaak van het religieus peadagogisch centrum kwam na herbehandeling weer op de Synodale tafel terug. Van die stroomlijning en die man, die alle religieuse opvoeding in kerken en scholen en jeugdwerk krijgt te beheren komt gelukkig niets. Maar er is wel behoefte aan wat meer orde in het catechetisch materiaal en daarom is er een speciale commissie benoemd met de opdracht dat materiaal te verschaffen: de commissie krijgt het recht voor dat speciale doel een tijdelijke kracht of krachten aan te trekken en mag zelfs volgend jaar met een voordracht komen om iemand voor vast aan dit werk te verbinden. De Zondagsschoolcommissie heeft al lang zo iemand: laat daarnaast nu de commissie voor de catechisatieuitgaven ook zo'n vaste kracht krijgen. Bovendien wordt van deze commissie gevraagd deugdelijk materiaal te gaan afleveren voor Vacation Bible Schools. Wie een beetje op de hoogte is, begrijpt dat er heel wat komt kijken voor we op deze beide terreinen over voldoende materiaal beschikken. En terwijl catechisatieboekjes vrij lang mee moeten, behoren de boeken voor Vacation Bible Schools elk jaar opnieuw te verschijnen. Zo krijgt de nieuw benoemde commissie handen vol werk.

De immigratie is op het ogenblik een bij uitstek Canadese aangelegenheid en verleden jaar was dan ook besloten het quotum voor de immigratie op te heffen en de kosten van dit werk door Canada te laten betalen. In de loop van dit jaar echter hebben de door de Synode 1959 aangewezen deputaten voor de immigratie deze toestand ondeugdelijk bevonden: de immigratie moge zich dan wel voor het grootste deel op Canadees grondgebied afspelen, het is toch zo, vonden ze, dat de gehele kerk erbij gebaat is en dat inzover de immigratie een zaak is van de gehele denominatie. Kortom, toen deze zaak in behandeling kwam was de Synode vrij gauw voor deze gezonde gedachten gewonnen en besloten werd van nu af aan het quotum weer te heffen: het werd op $0.20 per gezin gebracht.

Het eerste deel van de gewijzigde kerkorde kwam op tafel: allerlei voorgestelde correcties daarop werden door de Synode bekeken en al of niet van haar aanbevelingen voorzien aan de staande Commissie ter uitwerking doorgegeven. Volgend jaar kan het tweede deel op dezelfde wijze behandeld worden en het is te verwachten dat we over een jaar of vier zover zullen zijn, een geheel vernieuwde en aan de eisen des tijds aangepaste kerkorde in gebruik te nemen. Het spreekt vanzelf, dat gedurende die lange periode niets anders dan de bestaande kerkenordening geldt, terwijl we van de groeiende nieuwe alleen maar met groeiende belangstelling kennis hopen te nemen. Deze eenvoudige waarheid mocht evenwel niet verhinderen dat nog ter Synode zelf een van de leden zich bij een bepaalde zaak op een artikel van de n i e u w e, niet geldende kerkorde beriep . . . en natuurlijk prompt door de Voorzitter aan zijn jasje werd getrokken. Het was beslist een grappig incident.

Tijdens de Synode viel het plechtig ogenblik van de eerste steenlegging van het nieuwe gebouw voor ons Seminary. Toen we weer in de vergadering terug waren, kwam de mededeling dat het bedrag, voor deze bouw nodig, in de grote Centennial collecte van 1957 met heel veel verdere ingekomen giften de raming van $600.000 niet volledig had bereikt. De som van $82.000 ontbreekt helaas nog. De Synode besloot een speciale collecte voor dit doel, nog in 1960 te houden, bij al de kerken krachtig aan te bevelen. Als elke kerk een bijdrage geeft van minstens $2.— per gezin, dan kan dit Seminary als een tastbaar bewijs van Gods zegeningen, gedurende een eeuw ons geschonken, vrij en onbezwaard worden gebruikt. Het is te hopen dat het zover zal mogen komen.

Over de examinatie van de candidaten, die elk jaar op de Synode plaats vindt en haar regelmatig een volle dag kost, was evenals verleden jaar ook nu weer heelwat te doen. Dat moet toch anders kunnen en dat andere moet verbetering brengen in het werk der Synode. Maar van 't jaar was er weer heel wat verschil over de vraag hoe dat nu het beste zou kunnen. Jammer genoeg kon geen overeenstemming worden bereikt. Een kerk, die meer dan een eeuw oud is, heeft sterke remmingen te overwinnen, om tot iets nieuws over te gaan. Ontbreekt de moed? of ontbreekt het frisse élan, de gezonde aanpak, om zo'n toch werkelijk simpele kleinigheid in een handomdraai op te lossen? Of ontbreekt de werkelijke interesse om met deze oude gewoonte te breken? Hoe het ook zij, elke idee die voorgesteld werd, werd meteen ook verworpen en de commissie kreeg haar opdracht weer terug en tegelijk droeg de Synode aan de classisvergaderingen op deze zaak in studie te nemen en eventueel met voorstellen te komen, opdat volgend jaar de beslissing kan vallen.

Het aantal classes, dat momenteel 30 bedraagt, is intussen weer met een nieuwe classis uitgebreid, die Detroit als centrum hebben zal. Dit betekent dus 31 classes voortaan en een Synode van 124 leden en zo wordt de toestand al nijpender en de moeite om de zaken behoorlijk af te doen op de Synode al groter. En de Particuliere Synodes zijn uitgesteld maar wie doorbreekt deze onmogelijk wordende situatie?

Op het terrein van de Home Missions kreeg Edmonton tegen het advies van de Home Missions Board toch de gevraagde steun van een paar duizend dollar voor het plaatselijke Evangelisatiewerk. Dat was nu echt een mooie beslissing, van het grootste belang voor de kerken van Edmonton. Moge de Evangelisatie daar zich nu ook dienovereenkomstig op grootse wijze ontplooien. Het verloop daar kan wel eens voor andere steden van Canada, die met dergelijke moeilijkheden worstelen, beslissend wezen. Hier ligt namelijk meer in. Men kan namelijk van zo'n grote stad een Home Mission Field maken, er een Home Missionary plaatsen volgens het bekende recept, welk plan zeker meer dan $10.000 kost. Of men kan decentraliserend te werk gaan, het werk ter plaatse sterk stimuleren met zeg $4000.—, zoals nu gebeurd is, zo'n stads-evengelisatie de kans gevende in wat jaren "selfsupporting" te worden, wat ook in dit geval de bedoeling is. De practijk zal nu moeten leren welke van die twee wegen, de centraliserende of de decentraliserende de beste is. De Synode koos voor het experiment in Edmonton en alle betrokkenen zijn vol spanning hoe dat zich in de komende jaren ontwikkelen zal.

Van de Back to God Hour zaken valt te vermelden dat Rev. Eldersveld binnenkort een associate pastor krijgt: dat is niet alleen nodig om onze radio minister persoonlijk maar het is tegelijk een beslissing van de eerste order voor het werk zelf. Voor Canada is belangrijk dat er nu werkelijk een speciaal Canadees adres komen zal: de uitzen-

(Vervolg op pag. 9)

NOTEER DEZE TELEFOONNUMMERS VOOR HET GEVAL U OP REIS MOET:

Maandag tot Vrijdag, van 's morgens 8.30 u. tot 's avonds 9 uur, 's Zaterdags van 8.30 u .tot 6 u.:
Voor TORONTO en omgeving en plaatsen ten Noorden en Oosten van Toronto

WA(lnut) 2-6413 TORONTO

Voor de overige plaatsen

NE(lson) 4-1813, BURLINGTON

's Nachts en Zon- en feestdagen voor spoedgevallen

NE(lson) 4-8464, BURLINGTON

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

Shopping Centre, Postbox 176, Burlington, Ont.

Kantoor Donderdag- en Vrijdagavond open tot 9 uur en Zaterdag 6 uur. Tel. NElson 4-1813 en WAlnut 2-6413 (voor Toronto en omgeving).

Iedereen die binnenstapt bij

Martin Slager's

New Way Furniture and Appliances

staat versteld over de grote keuze, de mooie kwaliteiten en bovenal de lage prijzen.

Onze lage onkosten veroorloven ons om ze te verkopen voor prijzen beneden alle concurrentie.

Dit is vooral het geval in Juli, want onze voorraad is te groot en wij moeten dus spuien.

Doordat wij ook GEBRUIKTE GOEDEREN verkopen, kunnen wij U HOGERE TRADE-IN WAARDE geven. ALLES KAN INGERUILD WORDEN.

EN MOCHT U IETS ZOEKEN IN GEBRUIKT, KOM DAN EENS KIJKEN BIJ NEW WAY'S TRADE-IN DEPARTMENT, NAAST DE WINKEL.

Voor de jongelui met trouwplannen hebben wij zeer speciale "deals"!

Spreek met Slager van New Way en 't komt in orde!

ALLES IS VERLAAGD

Een partij Bedroom Suites	$ 79.95
Een partij Kitchen Sets	$ 39.95 /5 pc.
Een partij losse Kitchen Stoelen. Brand new . .	$5.95
40 Bankstellen, alles in betere soorten, nu vanaf	$ 119.95
Gas Stoves	$ 119.95
Volledig automatische Electric Ranges . . .	$ 139.95

Veel mensen weten nog niet waar wij de winkel hebben. Hierbij een kleine tekening:

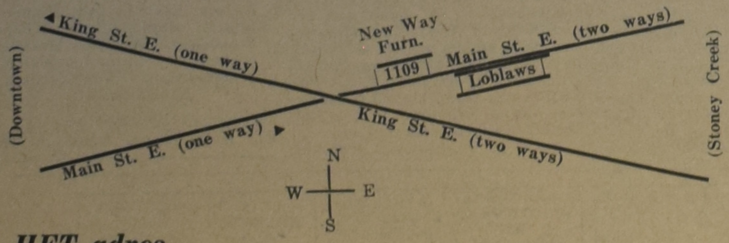

WIJ HEBBEN EEN MOOIE COLLECTIE IN DE MODERNE DEENSE MEUBELEN, IN EIKEN, TEAKHOUT EN WALNUT.

HET adres

New Way Furniture & Appliances

1109 MAIN ST. E. at the Delta in HAMILTON

OPEN 'S AVONDS TOT 9 UUR - PHONE LI 9-1032

P.S. Om verwarring te voorkomen, maken wij nogmaals bekend, dat Martin Slager, de eigenaar van New Way Furniture, volkomen apart staat van Slager's Furniture Ltd.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Athens, Ont. J. C. Derksen te Guelph, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor St. Thomas, Ont. G. Bilkes te Amsterdam, Ndl. Voor London, Ont. L. Floor te Almelo, Ndl.

CHR. REF. CHURCH

GUELPH, ONT. — A new era began Wednesday-night, June 22nd, for our church in Guelph, (Ont.). Congregation, minister and consistory came together for the ceremony of the laying of a cornerstone for our new church.

After selling our old churchbuilding, which could not hold our growing congregation any longer, we started to build our new church in April of this year.

Rev. Derksen, our minister, spoke to us about the text, which is engraved in the cornerstone Eph. 2:20:

"Jesus Christ Himself being the chief cornerstone."

We are building on this foundation to the furtherance of His kingdom on this earth.

The new church, our pastor said, was not a sign of our wealth, but rather a church borne out of necessity, to have a place in which to worship God.

During the ceremony we all praised the Lord by singing several hymns, accompanied by an organ, which was placed on the platform by one of Guelph's music stores.

We all hope and pray that this house of Worship will be ready at the end of September and may be used to the glory of Him, Who has given us so many blessings in the past and will give us also His blessings in the future, as long as we walk in His ways and keep His ordinances.

N. Homan, clerk.

Synode

(Vervolg van pag. 8)

dingen in Canada zullen zodra dat adres vastgesteld is aangekondigd worden als: Back to God Hour, daar en daar in Canada. De inkomende post moet natuurlijk eerst naar Chicago doorgezonden worden, omdat men daar het overzicht over het geheel niet mag verliezen, maar het is voor de Canadese luisteraars al heel belangrijk, dat de bekende adres opgave: Box, 773, Chicago, Illinois, gaat vervallen en er een thuis-adres voor in de plaats komt. Met kracht wordt er reeds naar gezocht welk adres hiervoor het beste zal zijn.

Het is vreemd dat een zo oude kerk als de onze totnogtoe geen officieel zegel bezat. In het Centennial jaar gebruikten we allen het bekende Centennial zegel op onze drukwerken en in onze brieven. Nu heeft een kunstenaar een kerk-zegel ontworpen, dat op passende wijze het historisch, bijbels en christelijk karakter der Christian Reformed Church verzinnebeeldt. Er was wat critiek, toen het vertoond werd, n.l. dat het te druk, te vol is, hoewel de vakverdeling en kleurencombinatie werd geroemd. Besloten is het bij wijze van proef voor een jaar te gebruiken. De betrokken commissie werd opgedragen het zo spoedig mogelijk voor algemeen gebruik beschikbaar te stellen.

Ik moet mijn rapport aan sluiten. Binnenkort verschijnen de Acta en dan kunt U alle andere beslissingen haarfijn te weten komen.

Ik eindig met nog iets over de benoemingen.

Prof. R. Stob kreeg een life-time herbenoeming als Professor in het Nieuwe Testament en Prof. Dr. A. A. Hoekema een herbenoeming tot Associate Professor in de Systematische Theologie voor de tijd van 4 jaar. Tot Executive Secretary of Home Missions in de plaats van Rev. H. Blijstra werd aangewezen Rev. Marvin C. Baarman van Fort Lauderdale, Florida. Rev. A. B. C. Hofland van Sarnia en Mr. D. Farenhorst van Hamilton werden aangewezen als Canadese leden van de Executive Committee for Home Missions. In die committee zal een speciale sub-committee voor Canadese aangelegenheden worden gevormd, waarin onder andere rechtstreekse Canadese vertegenwoordiging absoluut noodzakelijk is. Tenslotte, de commissie, benoemd om de conclusies van Utrecht (ons 1908) te bestuderen, met opdracht aan de Synode van 1962 rapport uit te brengen, bestaat uit: Rev. H. Van Andel, Rev. Peter DeJong, Rev. R. W. Popma, Rev. J. Griffioen en Mr. J. Stad. Dat is dus een commissie uit de West. Moge haar werk de kerk tot klare beslissingen brengen tezijnertijd.

Vele niet minder belangrijke beslissingen heb ik niet eens aangeraakt; op oecumenisch terrein b.v. en inzake onze verhouding tot andere kerken. Maar ik durf niet meer van redactie en lezers te vergen. Met groot genoegen heb ik als uw rapporteur al deze Synodalia onder uw aandacht gebracht.

F. Guillaume

Register to attend the

Third Annual

Sunday School

Convention

BRANTFORD, ONT., JULY 27, 1960

Speakers: Rev. Dr. P. G. Schrotenboer and Rev. J. C. Verbrugge.

For information and registration write Mrs. P. De Gelder, R.R. 6, Brantford, Ont.

"Godsdienstige Discriminatie" in Spanje.

De *United Protestant Council* in Engeland belegde dezer dagen een bijeenkomst in het Parlements-gebouw, die werd gepresideerd door het parlementslid Captain L. P. S. Orr. Een aantal parlementsleden van beide partijen was voor deze bijeenkomst uitgenodigd, waar een overzicht werd gegeven van de huidige situatie met betrekking tot de christelijke vrijheid in Spanje. Er was een rapport uit de eerste hand beschikbaar over het onrecht dat nog steeds geleden wordt door Protestantse Evangelische Christenen in Spanje, en ook werd een memorandum besproken, opgemaakt door een groep Engelse toeristen na een bezoek dat kort geleden aan Spanje was gebracht.

Uit een en ander bleek duidelijk dat de geest van de Spaanse wet waarin godsdienstige tolerantie wordt gegarandeerd niet in acht wordt genomen. Naar schatting zijn er op dit ogenblik van 60 tot 80 Protestantse kerken in Spanje die toestemming hebben godsdienstoefeningen te houden, en verder een honderdtal kerken die diensten houden zonder officiële toestemming, dank zij de welwillendheid van plaatselijke autoriteiten. Dan zijn er altijd nog ongeveer 80 kerken die gesloten zijn, en nimmer werden heropend. Bovendien is aan de ongeveer 40 christelijke scholen, die enige jaren geleden werden gesloten, nimmer toestemming gegeven te heropenen.

Evangelische christenen hebben altijd nog grote moeilijkheden toestemming te krijgen om buiten de Rooms Katholieke kerk te trouwen, en in sommige streken is dit practisch onmogelijk.

Er zijn gevallen van soldaten in het Spaanse leger die verschillende gevangenisstraffen hebben ondergaan omdat zij weigerden te buigen voor de hostie ter gelegenheid van de Jura de la Bandera ceremonie.

Het is onmogelijk enige godsdienstige niet-Rooms Katholieke krant, brochure of boek te laten drukken, want op voorschrift van de regering moet alle literatuur die handelt over godsdienstige onderwerpen aan Rooms Katholieke bisschoppen ter goedkeuring worden voorgelegd.

Het is practisch onmogelijk voor evangelische christenen om als ambtenaar te werk gesteld te worden, en evenzeer om op de een of andere wijze bij het onderwijs te worden geplaatst.

Op deze vergadering werd uitgesproken dat er bewijzen zijn dat sommige Rooms Katholieke Engelsen oprecht bezorgd zijn over de onderdrukkingsmaatregelen die door hun kerk in Spanje zijn aanvaard. "Op een tijdstip dat het vraagstuk van de rassendiscriminatie in sterke mate de publieke belangstelling heeft, is het even belangrijk dat de nodige aandacht wordt geschonken aan het schandaal van godsdienstige discriminatie in een land dat zo dicht bij het onze ligt als Spanje".

De vergadering besloot de Minister van Buitenlandse Zaken in kennis te stellen van de meningen die waren uitgesproken. Bovendien werd de hoop uitgesproken dat het mogelijk zou zijn in een niet-te-verre toekomst een commissie van onderzoek uit te zenden om uit de eerste hand nadere gegevens te verzamelen.

Maandag 18 Juli is de dag waarop we met onze ouders:

T. VAN MANEN
T. VAN MANEN—
VAN KALSBEEK

D.V. hun 25-jarige echtvereniging hopen te gedenken.

Dat de Here onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons moge sparen, is de wens van hun kinderen en kleinkinderen:

John, Wilma
(Tommy & Harry, kleinkinderen)
Evelyn
Ena
Peter
Hans
Mary
John
Theo

Gelegenheid om te feliciteren 's avonds na 8 uur in het auditorium van de Chr. Ref. Church, 110 Albion Rd., Rexdale.

25 Tofield Cresc., Rexdale (huisadres).

Zaterdag 23 Juli is de dag, waarop wij met onze ouders

JAN LUCHIES
en
MARGARETHA LUCHIES—
DE WOLDE

D.V. hun 25-jarige echtvereniging hopen te gedenken.

Dat de Heere onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons moge sparen is de wens van

Siebe en Carol
Jan en Alice
Bill en Betty
Eppie
Geert
Margret
Henny
Jan
Sietse
Menno
Mina
Marinus
Andy
Richard
Harry
Katrien

Heden in Heerlijkheid opgenomen onze geliefde man, vader, grootvader, behuwdbroeder en oom

OEKELE HOEKSTRA,
oud 61 jaar,

na een gelukkige echtvereniging van 27 jaar.

En dat ik inga tot Gods altaar, tot den God der blijdschap mijner verheuging, en U met de harp love, O God, mijn God!

Griet Hoekstra—Rooda
Ann Hoekstra—Van 't Hart
Willy van 't Hart
Gordon
Trudy Hoekstra—Rauwerda
Pieter Rauwerda
Drie kleinkinderen.
Renskje de Vries—Rooda
Jacob de Vries
en kinderen.

R.R. 4, Bradford, Ont.

Wederverkopers

Het beste adres voor:
Plockworst - Boterhamworst
Gekookt worst - Grove metworst
Leverkaas - Rookvlees enz.
is nog altijd:

HOPMAN'S MEAT MARKET
Chatham, Ont.
5 Emma St., Box 612,
Phone EL 2-0740

GUELPH — PRIVATE SALE

Modern 7-room bungalow in neighbourhood of new Chr. Ref. Church. Possession from Sept. 1 or earlier. Downpayment can be arranged. Balance of 6% N.H.A. mortgage has $ 75.— monthly payments plus taxes. Arrangement for rent before sale possible. Write under No. 1300, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te huur:

EEN HUIS (boven)

met a. huiskamer, b. keuken, c. badkamer, d. drie slaapkamers, e. kelder (half). Bus voor de deur en winkels 2 min. lopen. Telef. London, Ont.: GE 2-1417.

WHITE ELECTRIC
84 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds RU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

H. KREEFT
Certified Public Accountant
Licensed Municipal Auditor
968 Exmouth Street,
ED 7-8559
SARNIA, ONTARIO

HORLOGEMAKER
J. SNIEDER
v/h JOHN BROEKSTRA
3 Depot St.
GRIMSBY, ONT.
Phone WH 5-5611
In Hamilton, Burlington en omgeving:
Phone LI 5-2500
voor Woensdags.

Thinking about Insurance?
Contact
JACK STAM
27 Fourth Ave.,
TRENTON - EX 2-3485

1956 PONTIAC

Sedan Delivery. New motor, waterpump, clutch etc. Price $ 750.—. Guardian Publishing Co. Ltd, 89 Gage Ave. S., Hamilton, Ont. Phone LI 5-4636.

MANAGEMENT SERVICES
Grote en kleine
BEDRIJVEN
Boekhoudingen, Belastingen & Controle, Systemen & Analyses, Koop/Verkoop-service, Oprichting "Companies Limited & Partnerships". Hollandse/Canadese training en ervaring. Vertrouwelijke behandeling gegarandeerd.
J. BAKKER
117 Alhart Dr., Thistletown, Ont. CH 6-2739

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Gaat U naar Holland ?
Profiteer dan van de
Nieuwe lage KLM tarieven
Toronto — Amsterdam — Toronto
ingaande per 1 October a.s.
17 DAAGS RETOUR Per Propeller DC 7-C $370.60
Per Jet DC-8 $400.60
ingaande 1 Mei tot 1 October 1960
Jet DC-8 $ 528.80. Propeller DC 7-C $ 492.80
Wendt U voor volledige inlichtingen tot:

24 uur service!
Bel op:
CH 1-0811
Ons adres is:
43 CRANE AVE.,
WESTON, ONT.

C. STEENHOF
BROTHERTON'S TRAVEL SERVICE LTD., TORONTO
Reservations for all
AIRLINES - STEAMSHIPS - RAILWAYS - BUSES - TOURS
CRUISES - HOTELS
Passport Service

Vacantietijd is Ontspanningstijd!
Er is geen betere ontspanning dan het lezen van
GOEDE BOEKEN!!
KUNTZ & VANDERIET BOOKS
heeft een ruime keuze in Nederlands en Engels!
Bezoekt onze moderne winkel of bel ons op!
1375 WESTON ROAD, TORONTO 15, TEL. RO 3-1831
(na winkeltijd CH 7-9336 of CH 7-9032)

CLASSIFIED ADS
ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Op 11 Juni ontvingen wij uit Gods trouwe Vaderhand onze zoon

JOHN WILLIAM

W. Prosper
A. Prosper—Vanderley
Jacob
Tine.
Henry

R.R. 3, Athens, Ont.

KOSTGANGERS GEVRAAGD

Volledig pension, was inbegrepen. Mrs. VanderMolen, 4137 Elgin St., Burlington. NE 4-9669.

Te huur gevraagd: 1 Augustus,

2-BEDROOM APARTMENT OF HUIS

omgeving Trenton voor gezin met één kind. Gedeelte van farmhuis zou zeer geschikt zijn. Brieven onder no. 1299 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent:

SMALL APARTMENT

Bedsitting room, kitchen, private bath. Furnished or unfurnished. Suits 2 girls or young couple. Private entrance. E. Hiemstra, London, Ont. GL 1-6960.

Net Hollands gezin heeft ruimte voor

TWEE KOSTGANGERS

met huiselijk verkeer. Mrs. J. Van der Keur, 1818 Park Ave., London, Ont. GL 5-2033.

---

125 Acre Dairy Farm

3 Mijl van Smithville. Kleigrond, melkcontract, 25 koeien, 5 kalveren, grote barn met water, 9 kamer huis. Tractor, ploeg, eg, maaimachine, en. enz. De eigenaar wil graag verkopen. Vraagprijs $ 30,000. Down $ 15,000. Open voor offers.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894.

HOLLAND MARSH, Ont. Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grades 1 & 2 or for grades 3, 4, & 5 starting September 1, 1960. Each classroom will have less then 30 children. Please send applications to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Gevraagd:

EEN MEISJE

voor dag en nacht. Leeftijd onder 35 jaar. Klein gezin met 1 grote dochter. Woensdagsmiddags, Zaterdagsmiddags en meestal iedere Zondag en iedere avond vrij. Mrs. M. L. Brown, 77 Jackson Ave., Toronto 18. Tel. BE 3-2200.

HOLLANDER

30 jaar, ervaring in de teelt van alle soorten potplanten, jonge planten teelt, en enige snijbloemen, de laatste zes jaar als bedrijfsleider werkzaam geweest op middelgroot en grootbedrijf, zoekt een betrekking in dezelfde richting. Brieven onder no. 1298, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Dames Attentie ! !

Neemt een abonnement op:

Modeblad **Marion** per jaar	$ 1.60
Handwerkblad **Ariadne** per jaar	$ 2.50
Knittax **Machinebreiblad** per jaar	$ 2.25
Knutselblad **Na Vijven** per jaar	$ 1.80

Proefnummers verkrijgbaar. Zend Uw abonnementsgeld (bij cheques 15¢ extra) naar:

ESKA *Canada*
P.O. Box 242
WESTON, ONT.

WANTED:

SALES REPRESENTATIVE

for Insurance and Travel Service. Full or part time in the following cities: Edmonton, Calgary, and Medicine Hat.

Write to Mr. J. Bruinsma, Picture Butte, Alta.

Wanted:

To fill the position of a

MANAGER-BOOKKEEPER

of the Neerlandia Co-op Assn't Ltd. General Store at Neerlandia.

Applications for this position to be in hands of Secretary on or before July 21, 1960. Applicant of Chr. Reformed persuasion preferable.

Board of Neerlandia Co-op Assn't Ltd.,
Secr. Charlie Baker.

Wanted:

EXPERIENCED BUSINESS COUPLE

Well speaking Dutch and English. Good wages!

Living quarters provided. Write, stating experience, age, expected salary. References required. Applications strictly confidential. Box 1297, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BRONCHITIS,

aambeien, astma, bedwat., blaasontst., bloedarmoede, zenuwzwakte, galsteen, -stuwing, -blaasontst., hartzwakte, hoge bloeddruk, huiduitslag, zweren, puisten, jeuk, ischias, jicht, reumatiek, **of enige andere slep. ziekte?** Prachtresultaten met onze vanouds bekende onschad. Florakruiden. Laat de hoop niet varen, ook al lijkt Uw geval hopeloos! Duizenden wanhopigen vonden bij ons hun genezing.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee

Telephone (collect)

Ancaster MI 8-3939

GEORGE LUNSHOF

Flinke kracht

In ons groeiend bedrijf is momenteel een opening voor een net en ijverig persoon. Leeftijd tussen 20 en 35 jaar. Enige textielvakkennis gewenst, doch niet beslist noodzakelijk. Prettige persoonlijkheid en ijver worden het meest gewaardeerd. Uitvoerige brieven, liefst met pasfoto aan:

J A N K O K LTD. - 5250 Yonge Street - Willowdale, Ont.

Zend de bestelformulieren voor

Vacation Bible School Material

van de Orth. Presb. Church naar

CHRISTIAN BOOK CENTRE
1033 St. Patrick St., VICTORIA, B.C.

Wij geven 10% korting op de prijs.

WINONA - GRIMSBY

Aan # 8 Highway, kunt U voor $ 1800.00 down een modern huis kopen, met vier slaapkamers, moderne keuken, woonkamer met haard, bad, breezeway, garage, paved driveway.

Voor bijzonderheden contact H. RUTTEN, R.R. # 2, Grimsby, TW 4-1078.

B A R G A I N S

Oshawa 100 Acre farm, redelijk downpayment, 1 hypotheek. Moet verkocht worden. ± 11 mijl van het hartje van de stad.

Weston en Willowdale Chr. Scholen. Verschillende goedkopere en duurdere huizen in nabijheid van de Chr. Scholen. Downpayment vanaf $ 1500 en lager.

Scarboro Schitterende bungalows vanaf $ 1000 downpayments met gezonde hypotheken.

Vraag vrijblijvend en gratis advies van:

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger voor Harvey Keith Realtor
181 Eglinton Ave. East, Toronto.
Tel. Zaak: HU 7-3333
Huis: BA 5-5139

H. VAN PELT'S
Religious Bookstore
717 Talbot St., ST. THOMAS ONT.

Berhof - Summary of Christian Doctrine	$ 2.—
Berkhof - Manual of Christian Doctrine	$ 3.25
Bratt - New Test. Guide	$ 1.50
Tidwell - The Bible book by book concise guide to Bible study	$ 2.50
Beets - The compendium explained, commentary on the Heid. Cat.	$2.50
Matthew Henry and Scott - Commentary on the Holy Bible, 6 volumes (new edition)	$ 21.95

GERALD MORRIS, Broker,
METCALFE, ONT. - Tel. 18

Service Station. Garage, drukke highway, 10 mijl van Ottawa, doet beste zaken, volledig ingericht en bevoorraad. Vraagprijs $ 30.000, $ 15.000 down.

Tea Room. Restaurant. Complete inrichting. 3 slaapkamer huis. 8 mijl van Ottawa. Groot lot 462 x 242. Prachtige plaats voor motel. Vraagprijs $ 40.000, $ 10.000 down.

Houtbewerking. Fabriek van deuren en kozijnen. Zaagmolen. Hardware en loodgietersbedrijf. 14 mijl van Ottawa. Een goed drijvende zaak. Verkoop om gezondheidsredenen. $ 14.000 met uitstekende voorwaarden.

Uitgebreide selectie van goede dairy farms. Ottawa en omgeving. Schrijf voor nadere inlichtingen.

GAAT U VERHUIZEN?

U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.

N e e m e e n

United Van Lines
"Quality Move"

Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.

FIDELITY VAN & STORAGE LIMITED
Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

Real Estate
JOHN STRUIK

CH 6-3998 24 hours service

Representing:
KEN WILES LTD.
1190 Weston Rd.
TORONTO RO 2-1191

Voor dat U een huis koopt of laat bouwen,
Stelt U dan eerst in verbinding met

NIAGARA BUILDERS LIMITED
Specializing in QUALITY N.H.A. and CUSTOM BUILT HOMES

Degelijke constructie, prima afwerking door eerste klas vaklui met het beste materiaal beschikbaar. Lage downpayments. Vele verschillende modellen in aanbouw en te bezichtigen.

Inlichtingen bij: E. Langendoen
7 Lakeview Ave. ST. CATHARINES, ONT Tel. WE 4-1801

"Guide" Travel Bureau
G. Den Hartog
39 King Street - Aylmer, Ont. - Phone 1152

"VOOR ALLE ZEE-, LAND- EN LUCHTREIZEN"

Wij bezoeken U gaarne en verzorgen visa en paspoort vrijblijvend.

Huisadres:
R.R. 2, AYLMER - PHONE 437-R-58

Large 8 room brick home

with 4 bedrooms, in excellent condition, on lot 103 x 200.

ONE MINUTE WALKING TO MOUNT HAMILTON CHR. REF. CHURCH AND CHR. REF. HIGHSCHOOL.

This is an ideal setup for a large family.
Asking price $ 13,500 with $ 3,500 down. Easy terms.
Call Mr. BUWALDA at LI 5-5828 or FU 3-9461

ANDREWS - ROBEZ - BUWALDA Ltd.
REAL ESTATE BROKERS
791 Main Street East, Hamilton.

FARM FOR SALE — 170 acres, excellent soil, 30 acres hardwood bush, 50 acres of excellent spring crop, 8 room two story brick dwelling, basement, heavy duty wiring, furnace, water on tap, verandah overlooking river. Barn 80' x 50' all modern, and second barn 80' x 50'. Priced at $ 11.000.

FARM FOR SALE — 200 acres level, within 3 miles of new Nuclear Plant being built at Douglas Point, Lake Huron. 20 acres of mixed bush, 8 room dwelling, furnace, hydro, hardwood floors, sun porch, nice grounds. Barn 40' x 70'. Water hydro etc. Second barn 40' x 60'.

This is an excellent farm on a good open road and must be sold. Priced at $ 18.000. No reasonable offer refused. Act fast and give us your offer.

LADIES DRESS SHOP in thriving Village in Bruce County. Owner has other interests, 24' frontage, brick bldg., store on first floor, 4 room apt. on ground floor, also 4 rooms on third floor. Stock carried about $ 6.000. Turn over $ 16.000 per year which can be increased. Bldg. priced at $ 8.500. Stock at invoice price. No old stock.

Wilfred R. Thompson
REAL ESTATE BROKER
Box 16, Paisley, Ont. Phone 90.

De Community Programmes Branch
van het
Ontario Department of Education
zal in samenwerking met
De Toronto Board of Education
een ZOMERCURSUS geven in

Engels voor New Canadians

van

11 Juli tot 19 Augustus, Maandag t.m. Vrijdag,
7.30—9.30 n.m.

in de

CENTRAL HIGH SCHOOL OF COMMERCE
570 Shaw Street, Toronto
(Beginners tot Gevorderden)

en in

EASTERN HIGH SCHOOL OF COMMERCE
16 Phin Avenue, Toronto
(Alleen Beginners)

Inschrijving 4—8 Juli, van 7.30—9.30 n.m.
Cursusgeld $ 6.—.

T. A. Wardle, President.
Z. S. Phimister, Director of Education.

COMPARE - ANYWHERE en U zult ontdekken

Slager's Furniture Ltd. *is toch* Voordeliger

645 BARTON STREET EAST PHONE LI 9-9810 HAMILTON ONT.